

SEVGİ

DÜNYASI

NİSAN 2026 Sayı: 688



“Sevgiden akla gelen neşe gönle inmeseydi hiç, şimdi ne siz ne de Üzerinde Rahatça Dolaştığınız dururdu.”

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 455 42 23

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Apt.
No: 8 D: 32 Erenköy - İst.

Baskı:
Piktorya Dijital
Maltepe - İstanbul

İÇİNDEKİLER

İnsanî Değerler Kaybedilince	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
Tanrı İnancı İçin Özet - 2	7
Ahmet Kayserilioğlu	
Yeryüzü Cennetleri	13
Güngör Özyiğit	
Antroposen Çağında Acıya Bakış	16
Nihâl Gürsoy	
İyiliklerimiz Ömrümüzün Bereketidir	20
Erol Yurderi	
Üç Soru	22
Belgin Tanaltay	
Rüyalarımız ve Paralel Evrenler	27
Çeviren: Saffet Güler	
Bilincin Fiziği - 1	31
Çevirenler: Sevinç Şiren ve İsmail Hakkı Acar	
Yaşadıklarınızın Her Birini Birer Ders Gibi Görün	37
Çeviren: Nelda İnan	
Savaşın Sisi	42
Canlı Kryon Celsesi	
Çeviren: Emine Kayserilioğlu	

Sevgili Dostlar

Baharın ilk ayı Nisan geldiğinde çocuklara da bir heyecan gelirdi. Ayın ortalarına doğru okullarda zaman zaman trampet sesleri duyulur; ders halindeki sınıflarda öğretmenlerce hemen kontrol altına alınan bir kıpırdanmalar olurdu. Çünkü 23 Nisan geliyordu. Kendi adlarına adanan gerçek bir bayramları vardı çünkü ve yaklaşıyordu bayram.

Charles H. Leonard isimli bir din görevlisi, 1857 yılında çocuklara adanan bir günü düşünüp hayata geçirmiş ilk kez. Üniter ve Evrenselci Kilise'ye mensup bu Pastör, Haziran ayının ikinci pazar gününü bu amaçla Gül Günü diye isimlendirmiş. Sonra Çiçek Günü denmiş ona ve sonra da Çocuk Günü.

Sonra 1920 senesi gelmiş. Gerçek ve büyük bir imparatorluğun devamı olan yepyeni, çiçeği burnunda cumhuriyetin kurulması henüz daha ilan edilmeden ilk Büyük Millet Meclisi açılmış ve o imparatorluğun gerçek sahiplerinin egemenliği ilan edilmiş 23 Nisan'da. İşte o günü her yıl kutlanacak bir gün değil, bir bayram, bir tatil yapmışlar çocuklara adanan.

Dünyada ilk kez her yıl resmî olarak kutlanacak olan, kutlanan ulusal bayramdır 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı. "Bayram, hayrın başladığı iyi gün demektir" sözüne, tanımına böylesine uyan bir güzellikle başlamış ülkemizin ve cumhuriyetimizin yolu. Bize bu günü hediye edenler her şeyi ince ince düşünmüşler; planlar yapmışlar, ihtimal dahilindedir ki, ilhamlar almışlar. Kendi zekâları, dehalarıyla, adanmış sevgileriyle damga vurmuşlar. Onların yaptıkları kalıcıdır, yıkılmaz. Belki son dönemlerde renkler soluklaştı, sesler parazitlendi, güler yüzlü neşe gölgelendi. Belki eller, ayaklar yara içinde. Ama aklımız ve gönülümüz bize ait olsun. İçten ve dıştan yıkmaya çalışsınlar, isterse tüm dünya karşısında olsun, yıkılmayacaktır Türkiye.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Her çeşit kötülük, ahlâksızlık sıkı uygulanan kanunlarla, düzenli ve dürüst işleyen kolluk kuvvetleriyle ve adaletle bir dereceye kadar önlenabilir. Fakat esas önemli olan köklü ve sürekli olan değişiklik, insanların iyi, doğru ve herkes için geçerli ve yararlı olan temel esasların benimsenmesi ile gerçekleşir. Önce o temel esasları iyice öğrenmek, sonra onları gönüle benimsetip uygulamanın şart ve kaçınılmaz olduğunu iyice idrak etmek gerekmektedir.



Dr. Refet Kayserilioğlu

İnsanî Değerler Kaybedilince

Toplumların düzenli işlemesi, insan ilişkilerinin, işlerinin ve alışverişlerinin herkesin yararına olarak yürümesi ancak insanî değerler herkesçe benimsenirse mümkün olabilir. İnsanî değerlerin az veya çok terk edilmesi, toplumda gittikçe artan huzursuzlukları ve bozuklukları meydana getirir. Bunun örneklerini ülkemizde çok görmekteyiz. Örneğin insanlar doğru ve dürüst davranacak yerde yalana, hileye, aldatmaya saparlarsa, o toplumda güven ve huzur kalmaz. Hele sevgiyle el uzatmak hiç olmaz. Aldatanlar bir süre için kendini kazançlı sanıp için için sevinirler. Ama zaman içinde o kişiye kimsenin güveni ve sevgisi kalmaz. Bir gün gelir ki aldattığını zanneden, aldandığını görür. Yaptığı haksızlıkların ve kötülüklerin kendine döndüğünü fark eder. Aldananlarsa, kendini aldatanlara karşı kızgınlık, kin ve nefret içinde olurlar. Kendi iyi niyetlerinin kötüye kul-

lanıldığını, kendilerinin enayi yerine konulduğunu görerek üzülmeler. Bir daha kimseye güvenmeyeceklerine ahdederek. Sonuçta toplum birbirine güvenmeyen kişilerden kurulu hale gelir. Güvenini kaybetmiş toplumlar huzurlu olamaz, birlikte hareket edemez, güçlü atılımlar yapamaz.

İşinde ve mesleğinde başarılı olmuş, yükselmiş kişileri kıskananlar, onlar hakkında yalanlar ve iftiralar uydurarak onları yıpratmak, kötü duruma düşürmek isteyenler zarar verdiklerini görerek belki bir süre sevinirler. Fakat bu davranışları onları yükseltmiş olur mu? Hele o kıskandıkları kişinin seviyesine yükseltir mi? Yoksa herkesin gözünde zavallılığını belirtmiş duruma mı düşer? Çünkü denmiştir ki: **“Başkasını hor tutan kendini alçaltandır. Her şeyi elde etmek istiyorsanız onun en kısa yolu kendinizi yükseltmektir. Kötülerin zannettiği gibi, başkalarını hiçbir şey yapamaz hale getirmek değil.”** İyiler, iyi olanlar

başkalarını kötüleyerek bir yere varılamayacağını bilirler. Onlar çalışarak, bilgi ve tecrübelerini artırarak daha bilgili, daha tecrübeli ve daha çok seven olmayan uğraşırlar. Dürüst yollardan çalışarak kazanacakları yerde başkalarını tehdit ederek, korkutarak haraç alanlar, mafya diye ün yapanlar bir süre kazançlı görünürler ama zaman içinde ya öldürülürler ya da adalet onların yakasına yapışır. Haksız ve helâl olmayan yollardan gelen kazanç da kimseye hayır getirmez, mutluluk vermez.

Görevini iyi yapmayan memur, rüşvet alarak haksız işler yapan yönetici, rüşvet veya baskıyla haksız karar veren hâkim yanlış yoldadır. Onlar da yaptıkları haksızlıkların er geç kendilerine dönecek zararlarını zaman içinde görürler. Bunlar neden oluyor? Toplumda ahlâk bozulmuş, gerçek değerler kaybolmuştur. İnsanlar yalnız kendilerini, kendi çıkarlarını düşünür olmuşlardır. Bu durumdaki toplumda huzur ve mutluluk olamaz. Kimse kimseye güven-

memekte, inanmamaktadır. Güvenin ve inanmanın olmadığı yerde sevgi olmaz. Bir yerde sevgi yoksa orada dirlik, düzenlik ve de topluca yükselme olamaz. Bozulmanın temel nedeni bencillik, çıkarıcılık, yaşamı dünyadan ibaret görmek, Yaradan'ın varlığına ve O'nun düzenine inanmamak ve uymaktır. Böyle olunca iyilik değerini yitiriyor. Doğru ve dürüst olmak enayilik gibi görülüyor. Çalışmadan kazanmanın yolları aranıyor. Bilgili olmanın, sevgili olmanın insanlara kazandıracakları hiç fark edilmiyor. Sevgi bile bir aldatma aracı olarak kullanılıyor. Kötülüklerin kol gezdiği bir ortamda kimde huzur kalır? Kim mutlu olur ki? Gönüllerde ve gözlerde sadece karanlıklar olur. Böyle ileri derecede bozulmada enflasyonun, adaletsiz gelir dağılımının ve adaletin olmayışının da elbette etkisi büyüktür.

BOZULAN DÜZEN NASIL DÜZELİR?

Bozulmuş düzeni düzeltmek gerçekten zordur.

Düzenleri bozulan toplumda gerçek değerler kaybolmuş, değersizlikler, kötülükler, ihanetler, arkadan vurmalar değerli ve yaralı görülmeye başlanmıştır. Orada sadece kolluk güçleriyle, disiplinli bir yönetimle insanları düzeltmek mümkün değildir. Önce zihniyetlerin düzelmesi, gerçek doğruların ve gerçek değerlerin herkesçe benimsenmesi gerekmektedir. Bu da köklü bir eğitim ister ve uzun bir süre ister. Ahlâkı ve düzeni bozmak kolaydır da bozulmuş düzeni düzeltmek çok zordur. Bir binayı yıkmak kolaydır da yapmak çok daha zordur. Zaman, bilgi, emek ve para ister. Fakat bozulmuş düzeni düzeltmemek, o bozuk düzenin devamına göz yummak da sıkıntıların, dertlerin ve gözyaşlarının artarak sürüp gitmesine izin vermek demektir. Öyleyse her sıkıntıyı, her zorluğu göze alarak bozulmuş ahlâkı, bozulmuş zihniyetleri, bozulmuş inançları düzeltmek için kolları sıvamak gerekmektedir.

Toplumları düzen içinde tutan başta ahlâk kural-

larıdır. Ya dini inançlardan ya da kanun, örf, âdet ve geleneklerden kuvvet alan doğru kurallar, insan ilişkilerinin düzenlenişini sağlarlar. Yalan söylemek kötüdür, suçtur ve günahdır. İnsan kardeşini aldatmak suçtur ve cezası vardır. Hile yapmak, malı hatalı tartmak, emeğinden veya verdiğinden çok fazlasını almaya çalışmak kötüdür, suçtur ve cezası vardır. Kıskançlıkla, hasetle insanlar hakkında kötü lâflar üretmek, gıybet ve dedikodu yapmak, iftira etmek suçtur, cezası vardır. Kin tutmak, gönül kırmak, nefret etmek, insanlara hor davranmak, adam yerine koymamak suçtur. Bunlar toplum düzenini bozan kötü eylemlerdir ve mutlaka cezalandırılmaları gerekir.

Bu kötü eylemler, bu kötü davranışlar ne kadar çoktur bugün toplumumuzda. Yüze gülüp arkadan kötülükleyen ikiyüzlüler, kötü niyetliler ne kadar arttı. Doğru esasları olanlar, öğrenenler arasında bile ikiyüzlülükten, dedikodudan, gıybetten kurtulamayanları görü-

yoruz. Çünkü onlar öğrendikleri doğru esasları sadece akılda tutmakta, gönüllerine indirip öz bilgi haline getirememektedirler. O sebeple de doğru esasları tam uygulayamamaktadırlar. Her çeşit yalan, iftira, aldatma toplumda uluorta yapılmakta, onları yapanlar da toplumda değerli görülmektedir. İşte en büyük tehlike buradadır. Kötülük, iyi bir marifetmiş gibi, meziyet gibi görülmeye başlamıştır. Kötüler, yalancılar, soyguncular, haraççılar maddi ve manevi güç kazanmaktadır. Bunlar insanları kötülüğe özendiren etkenlerdir. Sonra kötüler hak ettikleri cezayı almamaktadır. Bu da teşvik eden bir etkendir.

İYİYE ve DOĞRUYA ZORLAYAN ETKENLER

Her çeşit kötülük, ahlâksızlık sıkı uygulanan kanunlarla, düzenli ve dürüst işleyen kolluk kuvvetleriyle ve adaletle bir dereceye kadar önlenilebilir. Fakat esas önemli olan köklü ve sürekli olan

değişiklik, insanların iyi, doğru ve herkes için geçerli ve yararlı olan temel esasların benimsenmesi ile gerçekleşir. Önce o temel esasları iyice öğrenmek, sonra onları gönle benimsetip uygulamanın şart ve kaçınılmaz olduğunu iyice idrak etmek gerekmektedir. Bunlar uygulanmaz ve yapılan kötülükler cezasız kalırsa ne olduğunu her gün görüp duruyoruz çevremizde. O halde kendi huzurumuz ve mutluluğumuz için bunları mutlaka uygulamalıyız. Uygulamazsak bu kötü düzen bizi sürekli zarara uğratar. Bunlar dünya kanunlarının, dünya düzenini yaptırımlardır. Bir de ilâhi yaptırımlar vardır. Yaradan, insanların kötülüklerden arınması ve iyiliklerle donanması için bir takım değişmeyen esaslar koymuştur. İşte onlardan bazıları:

*** İyilik de kötülük de dönüçüdür.**

*** Aldattığını zanneden ashında aldanandır.**

*** Başkasını hor tutan kendini alçaltandır.**

*** Her şeyi elde etmek istiyorsanız onun en kısa yolu kendinizi yükseltmektir. Kötülerin zannettiği gibi başkalarını hiçbir şey yapamaz hale getirmek değil.**

*** İyilerin ve doğruların gözle görülmeyen orduları vardır.**

*** Huzura giden yol iyilikten ve sevgiden geçer; seviniz, iyi olunuz.**

*** Borçlusunuz, var oldunuz yaşıyorsunuz her şeyinizle... O'na olan borcunuzu birbirinize iyi yaptıklarınızla ve iyi verdiklerinizle ödersiniz.**

*** Siz affedici olunuz ki, affedici olan sizi korusun. Siz iyilik edici olun ki, bütün iyilikler sizin olsun.**

*** O'nun yeri gönüllerdedir. Pek yazık kötülere, onlar gönüllerini arıtmazlar da her zaman yalnız kalırlar ortada.**

*** Gönlü kirlili olan kapalı olandır. Kapalı olan O'ndan mahrum kalandır. Ve onun gide-**

ceği yer de yalnızların yeridir şüphesiz.

** Düzenleri bozmayınız. Korku kararlarınızı yanılıtmastın. Kararlar nizamlara, nizamlar bozulmayan esaslara bağlanmalıdır.*

** Reislik bilgidedir. Rahatlık iyiliktir. Düzenleri bozmayınız, bu sizin zararınızdır.*

** Yükselmenin merdiveni beş basamaklıdır: Doğruluk, iyilik, bilgi, çalışmak ve sevmek. En üst basamak da en kuvvetli basamak: Sevmek...*

Seviniz, dost olunuz. Zaten bir gün ya hep beraber olacaksınız ya hep beraber yok olacaksınız. Dost olmaya, bir olmaya alışın.

Elbette bu düzenle işleyen âlemleri ve şaşmadan yolunda giden dünyamızı ve tek tek her birimizi, tüm canlıları yaratan, vareden bir Yüceler Yücesi Mâbud vardır. O bizleri sevgisinden, seyerek varetmiş ve insanlara hiçbir canlıda olmayan

aklı vermiştir. İnsan aklını geliştirecek, aklını kullanacak, şu saydığımız doğru esasları benimseyecek, onları aynen uygulayarak üstün ve Yaradan'ın sevdiği hayırlı bir insan olacaktır. Öylece gittikçe yücelerek yeni ve üstün güçlerle bezenecektir. Bu esasları benimseyip uygulamayanlar ve kötülükten, zararlı olmaktan kurtulamayanlar ise kötülüklerle, belâlarla, cezalarla karşılaşacaklardır. Gönül azabından, gönül bunalımından ve karanlığından kurtulamayacaklardır.

İLÂHÎ YAPTIRIMLAR

Ve onlara mutlaka büyük azap gelecektir. İlâhi kanunlar otomatik olarak ve düzenle işlerler. Ateşe yakıcılık özelliği verilmiştir. Elini ateşe sokanın eli yanar. Kötülük yapanlara da yaptığı kötülüğün karşılığı olan ceza er geç gelir.

“Kötülük dönücüdür” diye bunun için diyoruz. Hattâ bazen ceza faiziyle gelir. Bana bir şey olmaz diyen neyi bilerek ve neye güvenerek bunu söylüyor?

Kötülere ve kötülük yapanlara da ilâhi kanunların işleyişi gereği cezalar ve belâlar otomatik olarak gelir. Yalnız kişi yaptığı yanlışları, hataları fark etmişse, pişman olmuş, onların azabını çekerken bir daha kötülük yapmayacağına söz verir ve sözünde durursa Yaradan onu bağışlayabilir. Yoksa hiç kimsenin yaptığı kötülük yanına kâr kalmaz. Bu gerçeği tüm dinler baştan beri söyleyegelmişlerdir. Şu sözleri dikkatle dinleyelim:

“O'nun lâneti yalnız, aranızdan kötülere âlet olanlardır. Şüphesiz ki O, ancak bağışlar ve ceza verir. Siz, size azap geldiği zaman mı kötülüklerden vazgeçip asıl doğruyu bulmuş olacaksınız? İşte o zaman sizin için çok geç olacaktır.”

İnsanlarımız bu temel esasları benimserse, ülkemiz süratle birliğe, huzura, yüceliğe ve hızlı gelişmeye ulaşacaktır. O zaman dünyadaki yeri ve görevi de çok büyük olacaktır.

TANRI İNANCI - 25

Tanrı İnancı İçin Özet - 2

Ahmet Kayseriliolu, Psikolog



Âyetlerden çok kısa örnekler verdikten sonra, ruhsal araştırmalardan özetler aktaracağım. Son olarak evrenin ilk yaratılış anından başlayarak, maddenin canlıların yaşamını oluşturmak için nasıl olağanıüüü ustalık, hüner ve zekâ ile yaratıldığının hayranlık uyandıran örneklerinden söz edeceğim.

UZUN SÖZÜN KISASI

İki yıldır Tanrı inancı konusunu incelemiş, geçen sayımızda bunların bir bölümünü özetlemiştim. Bu yazımda özeti tamamladıktan sonra önümüzdeki aylarda Richard Dawkins'in "Tanrı Yanılgısı" kitabı üzerinde duracağız.

Canlı organizmaların yapısı, işleyişi bin bir mucize ile doludur. Bu nedenle geçen sayımızda tıp profesörlerinin Tanrıya olan inançlarını özetlemiş, canlılar dünyasından çarpıcı örnekler üzerinde durmuştum. Kutsal kitaplar ve peygamberlerin yaşantıları da Tanrıya inancımızı pekiştiren delillerle doludur. Kur'an âyetlerinden bu konuda çok kısa örnekler verdikten sonra, ruhsal araştırmalardan özetler aktaracağım. En son olarak da evrenin ilk yaratılış anından başlayarak, maddenin canlıların yaşamını oluşturmak için nasıl olağanüstü bir ustalık, hüner ve zekâ ile yaratıldığıнын hayranlık uyandıran örneklerinden söz edeceğim.

KUR'AN O'NUN KATINDAN...

40 yaşına kadar bir tek mısra bile söylememiş olan Hz. Muhammed'in vahiyle yazdırdığı Kur'an ayetlerinin muhteşemliğinden o dönemlerin baş şairleri bile etkilenmiş, Kâbe'nin duvarına asılı şiirlerini yırtıp Müslüman olmakta başı çekmişlerdi. Bu nedenden dolayıdır ki, inanmayanlar bile ona "söz büyücüsü" demekten kendilerini alamamışlardı. Ama bugün bizleri

Kur'an'ın insan eseri olmadığı konusunda en çok düşündüren, edebi gücünden ziyade, o dönemde hiç kimsenin bilmediği doğa kanunlarından söz etmesidir. İşte birkaç örnek:

"O, geceyi gündüzü, Güneşi Ay'ı yaratandır ve bütün o yıldızlar her biri kendi dairesi içinde yüzmektedir."
(Enbiya-33)

Bütün yıldızların bir yörüngede döndükleri söyleniyor. 150 yıl öncesine kadar planetlerin hareketli, yıldızların ise sabit olduğu sanılıyordu. Uzaklıklarından öyle görmüşüz. Şimdi onların da Kur'an'ın 1400 yıl önce bildirdiği gibi hareketli olduğu anlaşılmıştır.

"Sen dağları görür onları yerinde durur sanırsın. Hâlbuki onlar bulut gibi geçip gider." (Neml-88)

Beş duyumuz dünyanın hareketsiz olduğunu, Güneş dahil tüm yıldızların 24 saatte onun etrafında döndüğünü söyler bizlere. Nitekim 300-400 yıl öncesine kadar tüm bilginler de böyle olduğunu sanmışlardı. Kur'an 1400 yıl önce dünyanın yerinde durmayıp, bulutları da örnek göstererek, hızla döndüğünü söylüyor.

"Biz aşılایıcı rüzgârlar gönderdik."
(Hicr-22)

Kur'an "levakih" sözcüğü ile ilkah edici, döllendirici rüzgârlardan bahse-

diyor. Rüzgârların bitkilerin polen tozlarını savurarak döllenmeyi sağladığı yeni bulunmuş gerçeklerdendir. Peygamber zamanında bunu kimse bilmiyordu.

RUHSAL FENOMENLERİN GERÇEK TANIKLARI

Parapsikolojik bulgular da Tanrı inancımızın kanıtları ile doludur. Bu nedenle Türk spiritüalistleriyle yaptığım söyleşilerden çok ilginç ruhsal yaşantılarını kendi dillerinden sizlerle paylaşmış, ayrıca kendi tanık olduğum parapsikolojik olaylardan söz etmiştim. Ne var ki, bu konuda en sağlam, en güvenilir tanıklar 19. Yüzyılın ikinci yarısında olağanüstü fizik medyumlarla yıllar süren parapsikolojik çalışmalar yapan dünyaca tanınmış bilim adamlarıdır. Üstelik onlar biraraya gelerek 1882'de Londra'da SPR adıyla Ruhsal Araştırmalar Derneği bile kurmuşlar, aldıkları sonuçları yayınlamışlardı. Bunlardan uzunca söz etmiştim. İnternet'e SPR diye yazıp tıklarsanız epeyce bilgi elde edebilirsiniz. Şimdi ise o bilginlerden birkaçının vardıkları sonuçları kendi ağızlarından tekrarlamakla yetiniyorum.

Thallium elementini keşfeden, radyometriyi bulan, ismiyle anılan tüpleri insanlığın yararına sunan ünlü İngiliz fizik bilginini Sir William Crookes konuk olarak bulunduğu veya bizzat yönettiği yıllar süren ruhsal araştırmalar sonucunda açıkça şunları söylemişti:

"Gerçekliğine inanmış olduğum spirittizma olayları hakkındaki tanıklığımı inkâr etmek ahlâki bir alçaklık olur. Ben bunların mümkün olabileceğini söylemiyorum. BUNLAR VARDIR DİYORUM..."

Liverpool Üniversitesi profesörü, daha sonra Birmingham Üniversitesi rektörü olan ışık, elektrik, eter fiziği ve telgraf üzerinde çalışmaları bulunan, büyük İngiliz fizikçisi Sir Oliver Lodge ise yıllar süren ruhsal çalışmalarının sonucunu şöyle özetliyor:

"Kendi hesabıma ve bütün sorumluluğu yüklenerek derim ki, bendeki inanç ruhsal araştırma ve incelemelerin sonucunda yavaş yavaş ve uzun zamanda meydana geldi. 20 yıllık incelemelerimden sonra, sadece ölümden sonra ruhsal yaşamın devamının bir gerçek olduğuna inanmakla kalmadım, aynı zamanda öte âlemle güçlülük ve bazı özel şartlar altında, karşılıklı bir haberleşmenin de mümkün olabileceğine şimdi kanaat getirmiş bulunuyorum."

Nobel ödüllü Fransız fizyoloji bilginini Charles Richet; Eusapia isimli medyumun yirmi celsesinde hazır bulunmuştu. Okuma yazması bile olmayan ve fakir bir İtalyan ailesinde büyüyen bu kadında olağanüstü fizik medyumluk yeteneği vardı. El dokunmadan uzaktan eşyaların hareketi, hattâ vücudundan çıkan ve ektoplazma denen organik maddelerin dışarıda şekillenmesi izleyicileri hayretten hayrete düşürüyordu.

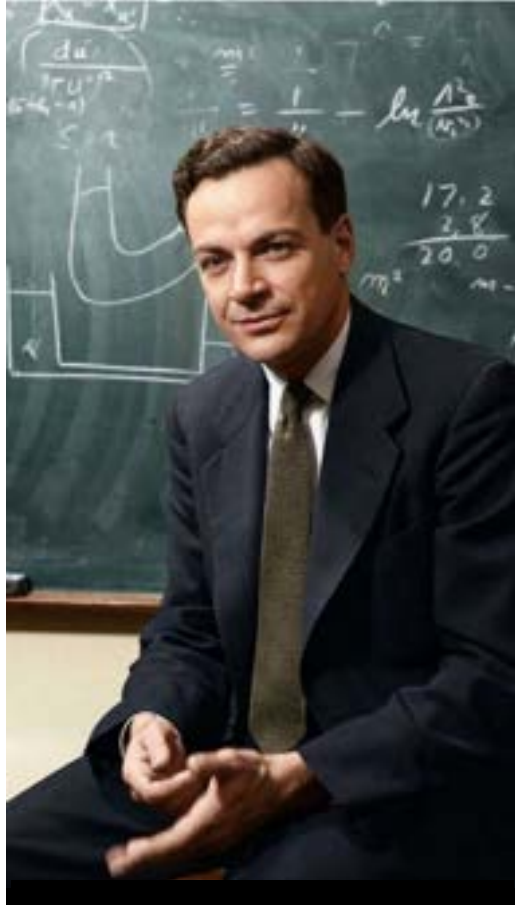
İşte Profesör Richet'in "30 Yıllık Ruhsal Araştırı" kitabında onun hakkındaki sözleri: "Dünyada Eusapia'dan başka medyum bulunmasaydı, yine de onun gösterileri, telekinezi ve ektoplazma olaylarının gerçekliğini bilimsel açıdan kanıtlamaya yeterdi. Aldığımız güvenlik tedbirlerini düşündüğüm zaman, ki bunları belki bin defa tekrarlamıştık, bütün bu oturumlar sırasında aldanmış olabileceğimizin imkânsızlığını daha iyi anlıyorum."

EVREN ve MADDE CANLILARI OLUŞTURACAK ÜSTÜN ÖZELLİKLERLE DONATILDI

Büyük patlama (Big bang) ile 15 milyar yıl önce bir tek zerreden varedilmiş evren daha ilk saniyede matematik inceliklerle ustaca planlanmıştı. Bu konuya çok emek vermiş olan büyük fizikçi Stephen Hawking "Zamanın Kısa Tarihi" kitabının 158. ve 159. sayfalarında başlangıç saniyelerindeki dört büyük gizemden bahseder. Özellikle patlamadan 1 saniye sonraki genişleme hızı yalnızca 100.000 milyarda bir kadar bile az olsaydı evren çökerdi. Bunun gizemi çok önemli. Zira evrenin her tarafında, her an gördüğümüz büyük matematik mucizesi daha ilk saniyede başlamış. Hawking kitabında bunu aynen şöyle dile getirir. "Evren niçin çöken modellerle, sonsuza dek genişleyen modelleri ayıran 'kritik hıza' çok yakın hızla genişlemeye başladı? Öyle ki, şimdi 10 milyar yıl sonra bile

hâlâ kritik hıza yakın bir hızla genişlemekte. Büyük patlamadan 1 sn. sonraki genişleme hızı yalnızca 100.000 milyarda bir oranında az olsaydı bile, evren daha bugünkü büyüklüğüne erişmeden çökmüş olurdu."

Nobel ödüllü fizik dehâlarından Richard Feynman "Fizik Yasaları Üzerine" kitabının 143. ve 144. sayfalarında tüm evrenin kendine özgü yapısının Karbon-12'nin çekirdeğindeki enerji düzeyine bağlı olduğunu söyler.



Richard Feynman

Feynman kitabında bunu detaylı olarak anlatır. Hidrojenden başlayarak Helyum ve sırasıyla 3-4 elementin oluşmasının mümkün olduğu hesaplandı. Ancak daha öteye geçilip yeni elementlerin, özellikle Karbonun oluşması için hesap yapıldı. Ancak rastlantısal olarak 7,82 milyon voltluk bir enerji düzeyi karbonda varolursa, üç helyum atomunun birleşmesinden karbon meydana gelecekti. Ve sonra da periyodik tabloda ki diğer elementler ortaya çıkacaktı. Hesap bunu gösteriyordu ama henüz laboratuvar deneyleri ortaya konmamıştı. Ve sonunda o da yapıldı, karbonda hesapla bulunanın virgülüne kadar tam tamına aynıysa yani 7,82 milyon voltluk bir enerji düzeyi vardır.

Eğer tesadüf diye geçiştiriverdiğimiz bir ince hesapla karbon ve diğer elementler oluşturulmasaydı, evrende hayatın izini bile göremeyecektik.

BASTIĞIMIZ HER YER MUCİZELERLE DOLU

Bütün cisimler ısınınca genişler. Su da öyle. Ama 0 °C ile 40 °C arasında bu her madde için geçerli olan genel kanun tersine işler. Yani 0 °C ile 40 °C arasında su genişmez adım adım büzüşür. Ve 40 °C' de en küçük hacme indiğinden, doğal olarak en büyük yoğunluğa ulaşır. Biliyoruz ki yoğunluğu fazla olan cisimler Arşimet Kanunu gereği dibe çöker. Eğer doğadaki kanun aynen uygulansaydı, 0 °C deki su en yoğun olacağından denizlerin dibine çökecek-

ti. Ve su ancak 0 °C de donduğundan denizler alttan başlayarak en yukarıya kadar buz deryası haline gelecekti. Bu durumda denizlerde hayatın zerresine bile rastlamayacaktık.

Eğer ikinci bir terslik, doğa kanunlarında ikinci bir değişiklik yapılmasa idi sonuçlar yine trajik olacaktı. Bütün maddelerin sıcaklığın azalması ile sıvı halden katı hale geçişlerinde yoğunlukları artar, su hariç!.. Suyun ısı kaybedip buz haline gelmesinde diğer maddelerin aksine yoğunluğu azalır ve dolayısıyla buzlar dibe çökmez suyun üzerinde yüzer. Aksi olsaydı, buz kütleleri oluştukça dibe çökecek ve sonuçta denizler buz deryası haline gelip yaşam noktalanacaktı.

Açıkça anlaşılıyor ki, büyük patlama ile evrenin oluşmaya başladığı ilk saniyelerden itibaren her şey yaşamı oluşturacak bir ince plan ve hesapla yerine konmuş. Ve sonrasında da yaşamın temel taşı elementler sırayla ortaya çıkmaya başlıyor. Ve sıra canlıların yaratılmasına geliyor. Başlangıç dönemlerinde denizlerdeki ilkel çorbada yüksek voltajlı yıldırımlar sayesinde aminoasitler oluşmasaydı hiçbir canlı ortaya çıkmazdı. Çünkü aminoasitler proteinlerin temel taşıdır. Ve protein barındırmayan hiçbir canlı da yoktur yeryüzünde. 1953'de yapılmış olan "Miller-Urey Deneyi"nden anlıyoruz ki, ilkel çorbadaki maddeler yüksek voltaj altında otomatik olarak aminoasitleri ortaya çıkaracak özelliklerle donanmışlar.

Daha incelikli yapılacak deneylerde, bu ilkel çorbada basit yapılı proteinlerin ve DNA'ların da kendiliğinden sentezlendiğini ve en ilkel şekliyle de olsa canlılığın başladığını görmekte gecikmeyeceğiz sanıyorum.

Ancak protein denince hemen geçiştirivermememiz, üzerinde mutlaka ciddiyetle durmamız gerekir. Örneğin kanımızdaki 574 aminoasitten oluşan proteine kısaca bakınca görüyoruz ki, 20 çeşit aminoasit belirli bir dizilim içinde bu proteini oluşturmaktadır. Bir tek yerde bile bu dizilimde aksaklık olursa, mutlaka olumsuz bir durumla karşılaşırız. Örneğin, soydan gelen bir kan hastalığında 573 dizilim doğru olduğu halde, sadece 6. sırada Valin aminoasidi olması gerekirken, yanlışlıkla Glutamik asit bulunduğundan vahim sonuçlarla karşılaşılır. Alyuvarlar birbirine yapışır ve kılcak damarları tıkar. Basit bir canlı hücrelerinde bile, hepsi farklı yapıda 200'den fazla protein birbirleriyle ahenkli bir düzende iş görmektedirler. Matematikçiler olasılık hesapları yaptılar. Hemoglobin gibi bir proteinin kendiliğinden oluşması için, dünyanın şimdiki yaşının yanına 161 tane sıfır koyarak elde edilecek hayal ötesi bir yıl geçmesi gerekmektedir.

Anlaşıyor ki, ilkel çorbada madde, hayatın temel taşlarını ve en ilkel canlıyı otomatik olarak oluştursa bile iş orada tamamlanıp bitmiş olmuyor. Bu yapı taşlarını biraraya getirerek onlar-

dan belli özellikler taşıyan bir hücrenin meydana getirilmesi için bilinçli, bilgili ve hüner sahibi ellerin işe el atması kaçınılmaz görünmektedir.

Nitekim Prof. Ali Demirsoy, benim de çok yararlandığım 900 sayfalık "Kalıtım ve Evrim" kitabının 79. sayfasında; ilkel canlılar ile çok organize olmuş, gelişmiş hücreler arasındaki evrimsel boşluktan şöyle söz etmektedir:

“Evrimde açıklanması en zor kademelerden biri de bu ilkel canlılardan, nasıl organelli ve karmaşık hücrelerin meydana geldiğini bilimsel olarak açıklamaktır. Esasında bu iki form arasında gerçek bir geçiş formu da bulunamamıştır. Tek hücreliler ve çok hücreliler bu karmaşık yapıyı tümüyle taşırlar. Herhangi bir şekilde daha basit yapılı organelleri olan ya da bunlardan birinin daha ilkel olduğu bir gruba veya canlıya rastlanmamıştır. Yani organeller her haliyle gelişmiştir. Basit ve ilkel formları yoktur. Son zamanlardaki varsayım şudur: Karmaşık hücreler hiçbir zaman ilkel hücrelerden evrimsel süreç içerisinde gelişerek meydana gelmemiştir. Bir evrimsel sıçrama meydana gelmiştir. Yani ilkel hücrelerden geçiş formu olmaksızın gelişmiş hücreler meydana gelmiştir.”

Sayın profesörün yukarıdaki sözlerinden anlaşılıyor ki, insan bir yana, gelişmiş tek hücrenin bile kendiliğinden oluşması plan ve akıl sahibi eller işe karışmadan açıklanamamaktadır.

Zihinlerinde Dünya Kuranlar Yeryüzü Cennetleri

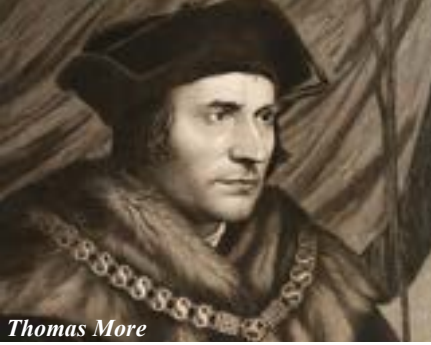
Güngör Özyiğit, Psikolog



Insanlar için güzel bir yaşam düşleyenler, bunun hep bir “ada”da gerçekleşebileceğini düşünmüşlerdir. Ada, bilindiği

gibi bir denizle ya da suyla çevrilidir. Ve dışarıya kapalıdır. Dışarıdan içeriye, içeriden dışarıya çıkış güçtür. Yeryüzü cennetinin bir “ada” olarak düşünülmesinde, doğal olarak sağlanan dışarıya kapalılık, bir yandan adanın içindeki örnek düzenin korunmasına yardım eder; diğer yandan bozucu etkilerin adaya sızmasını engeller. O yüzden “ada” dünyadaki diğer yerlerden daha iyi ve güvenli görülmüştür.

ÜTOPYA



Thomas More

Kendisi de bir ada olan İngiltere’de yaşayan İngiliz yazar Thomas More, Orta Çağ dünya görüşünün bütün kurumlarıyla çatırdayıp yıkıldığı, buna karşılık Yeni Çağ dünya görüşünün de belirgin hale gelmediği, bunalımlı bir geçiş dönemi düşünürüdür. Yeni Çağ’ın getirdiği yenilik ve değişimlerden etkilenir. Orta Çağın bütününe olmasa bile bazı insanlık nite-liklerini özler. Avrupa insanının gözünü bürüyen kazanç tutkusu ve çıkara dayalı bölünmeleri karşısında “Neden yeni

ticaret anlayışını değil de manastırları yı-kıyoruz? Ortak yaşama ruhu korunmaya çok daha layık değil midir?” diye sorar.

Her yerde halkın acılı ve yoksul yaşamından etkilenen Thomas More “Ütopya” isimli kitabında, adaletli bir toplum düzeni tasarlar. Böylece Ütopya-cılık denilen siyasal düşüncü, ülküsel bir toplum hayalciliğini başlatmış olur. Ütopya’daki örnek toplum düzeninin temelinde doğruluk, ölçülülük, sağduyu gibi erdemler yer alır. More, kafasındaki ideal toplum düzenini kurmaya çalışırken, özel mülkiyeti her türlü kötülüğün kaynağı olarak görür. Özel mülkiyet düzeni, her şeyi para ile ölçer. Böyle çıkara bağlı bir düzende adalet gerçekleşemez. Öyleyse sosyal adaleti sağlamak adına, özel mülkiyetin tümüyle kaldırılması gerekir.

Para da yoktur Ütopya adasında. Herkes bedeni ile çalışarak, toplumsal yaşama ve üretime katılır. Üretilenler ortak depolarda biriktirilir. Herkes gerektiği kadar onlardan yararlanır. Bedeni ile çalışmayanlar yalnız bilginler ve kamu görevlileridir. Burada demokrat bir düzen içinde yöneticiler halkın oylarıyla işbaşına gelmişlerdir. Halk yönetime etkin olarak katılır. Önemli sorunlarda tartışılarak karara varılır.

GÜNEŞ ÜLKESİ

Thomas More’dan etkilenen bir başka ütopya İtalyan Tommaso Campanella’dır. O da “Güneş Ülkesi” diye tasarladığı yapıtında düşsel ülkesini Hint Okyanu-

su'nda bulunan sözüm ona bir "ada"da kurar. Onun toplum düzeninde de özel mülkiyete yer yoktur.



Tommaso Campanella

Campanella'ya göre her türlü kötülüğün kaynağı bilgisizlik ve bencilliktir. O yüzden Güneş Ülkesi'nde okumuşlar, bilgililer seçkin bir yer alırlar. Bu ülkede bilim ve felsefe yaşama yön verir. Toplumun başındaki yönetici hem filozof hem de din adamı niteliklerini taşıyan bilge biridir. Bilgelerce yönetilen böyle bir ülkede yirmi yaşını geçmiş herkes, toplum sorunlarını tartışarak karara bağlayan bir kurultayın üyesidir.

Üretim topluca gerçekleştirilir ve hakça bölüşülür. Herkes yetenek ve becerileri doğrultusunda üretime katılır. Aynı şekilde hak ettiği veya ihtiyacı olan şeyi alır. Burada insanlar üretime olabildiğince az zaman (4-5 saat) ayırırlar. Hayatlarının büyük bir bölümünü bilgi edinerek, becerilerini geliştirerek ve yaşam deneyimlerini zenginleştirerek geçirirler.

YENİ ATLANTİS

İngiliz düşünür Francis Bacon, ideal bir düzeni tasarlayan "Yeni Atlantis" eseriyle 17. Yüzyıldaki Ütopya zincirine bir halka daha ekler. Bacon'un başlıca amacı bütün yaşayışı, yeni bir bilimsel araştırmalar

kurumu niteliğindeki "Süleyman Evi" adlı bir örgütten yönetilen Bensalem toplumunu tanıtmaktır. "Süleyman Evi" Bacon'ın ömür boyu hayalinde yaşattığı bir idealdir. Ona göre bilgi güçtür. İnsan ancak bildiğini yapabilir. Bilimin teknoloji olarak günlük yaşama uygulanmasında, topluma büyük faydalar sağlanacağını düşünür.

Yeni Atlantis, sosyal ve ekonomik bir eleştiri amacı gütmaz. Daha çok Bacon'un kişisel bir idealidir. Bensalem halkı için öngördüğü makul dindarlık, vakarlı neşe, ince nezaket ve cömertlik, konukseverlik, resmi hayatta sadakat, özel yaşamda iffet, ağırbaşlılık, düzenlilik, ciddi çalışkanlık Bacon'ın erişmek istediği tipin timsalidir.

Yeni Atlantis'in en olumlu yanı ise, gerçeğin araştırılmasında deneyci yöntemi önermesi böylece bilimsel gelişmede bir dönüm noktası olmasıdır. Ütopyada, Güneş Ülkesi'nde ve Yeni Atlantis'te çizilen yeryüzü cenneti, insanların en büyü özlemi olduğu halde, hep yarınlara ertelenen bir umududur da aynı zamanda.



Francis Bacon

Antroposen Çağında Acıya Bakış

Nihâl Gürsoy



Antroposen, diğer adıyla insan çağı; insanoğlunun Dünya'ya olan etkisinin en üst düzeylere çıktığı, Dünya'nın artık geri döndürülmesi çok zor bir sürece girdiği, insanın insafsızca gezegene hükmetmeye çalıştığı, sanayi devriminin ardından başlayan sürece bilim dünyasının verdiği isimdir. Artan insan nüfusunun, ekonomik ve teknolojik gelişmelerin dünya çapında ve ortamsal etkilerinin dramatik olarak yerküre yüzeyine taşındığı dönem olarak kabul edilir.

Nitekim Dünya'nın tarihsel sürecine baktığımızda milyon yıllarla ifade edilirken, son 300 yıllık süreçte müthiş bir değişimin meydana geldiğini görüyoruz. Antroposen'in yeni bir çağ olarak nitelendirilmesinin nedeni, bilim insanları tarafından Dünyamız'ın geri dönülmesi zor bir evreye girdiği devre olarak nitelendirilmesinden kaynaklanmaktadır.

Bu yeni eşikte, insanın yeryüzündeki fiziksel izi kadar, başkalarının acısına tanıklık etme biçimi de radikal bir

Fotoğraf: Kevin Carter. Akbabanın takip ettiği açlıktan ölmek üzere olan küçük kıızı çektiği bu fotoğrafla Pulitzer ödülünü kazanmış, birkaç ay sonra intihar etmiştir.

değişim geçirdi. Susan Sontag'ın yirmi yılı aşkın süre öncesinde sorduğu o temel soru, “Başkalarının acısına bakmak bizi duyarlı mı kılar? Yoksa suç ortağı mı oluruz?” Bugün yapay zekâ, 7/24 canlı yayınlanan savaşların ve ekolojik yıkımın ortasında çok daha canlı bir hâl aldı.

Günümüzde acı, avucumuzun içindeki cam yüzeylerde yani akıllı telefonlarda, TV kanallarında tüketilen bir içerik haline geldi. Antroposen çağı sadece doğanın insan eliyle yok edilmesi değil, aynı zamanda insanın acıya bakışının da yeniden üretilmesini getirmiştir. Bir yanda yıkılan, bombalanan şehirlerin toz bulutunu, ölen, kaçışan insanların çılgınlıklarını izlerken, diğer yanda çayımızı kahvemizi yudumladığımız güvenli odamızda oturuyoruz. Bu orantısız güç savaşlarını izlemeye maruz kalmak, bizi acı çekene yaklaştırıyor mu? Yoksa aramıza dijital bir bağışıklık mı örüyor?

EDEBİ PERSPEKTİF ve ACI

Edebi perspektifin ürünü olan edebiyat, acıyı istatistiklerin soğukluğundan kurtararak ona bir yüz kazandırır. Susan Sontag, 2003 yılında yazdığı “Başkalarının Acısına Bakmak” adlı eserinde; savaş fotoğraflarının bizi dehşete düşürmekten çok acıya alıştırdığını yazar. Sontag’a göre; fotoğraf acıyı dondurur ve onu seyirlik bir nesne haline getirir. Virginia Woolf, 1938 yılında tamamladığı “Üç Gine”

(Three Guineas) adlı eserinde, savaş fotoğraflarına bakarken duyduğu fiziksel tiksintiye anlatır. Woolf için bu fotoğraflar, insanlığın ortak hafızası olmalıdır. Ancak edebiyat bize öğretir ki; başkasının acısını sadece görmek yetmez, o acının içine sızan bir anlatı kurmak gerekir. Bugünün dünyasında bir mültecinin botunun batışını izlemekle, o mültecinin yaşadıklarını ve iç dünyasını anlatan bir romanı okumak arasındaki fark, etik sorumluluğun başladığı yerdir. Görsel imge hızla tükenirken, edebi metin bizi soru sormaya ve bu acıyı anlamaya zorlar. Acı çekenin yerine geçmeyi değil, acı karşısında kendi konumumuzu sorgulatmayı amaçlar.

Her acı zaman içinde kuvvetini yitirse de edebiyat, tam bu noktada devreye girerek, o dondurulmuş fotoğrafa zamanı ve vicdanı iade eder. Bugünün dijital bombardımanı altında dünyamızda yaşanan acılar karşısında insanlık kendisini nasıl konumlandırmalı ve sorgulamalı? Dijital dünya, insanın etik olarak sorumluluk alması konusunda yeterince teşvik edici mi?

NÖROBİYOLOJİ ve ACI

Bilimsel açıdan “bakmak”, beyinde karmaşık bir kimyasal fırtına koparır. Ayna nöronlar sistemimiz, başkasının acı çektiğini gördüğümüzde sanki o acıyı biz çekiyormuşuz gibi alt beyin merkezlerimizi uyarır. Bu biyolojik bir dayanışma mekanizmasıdır. Ancak günümüzün bilgi bombardımanı, bu

mekanizmayı iflasın eşiğine getirmiştir. Nörobiyolojide “desensitizasyon” yani duyarsızlaştırma olarak bilinen süreç, sürekli şiddet ve acı görsellerine maruz kalan beynin, duygusal tepki eşiğini yükselttiğini göstermektedir. Beyin, her yeni trajediyle birlikte amigdala seviyesinde daha az “tehlike” sinyali üretmeye başlar. Bu biyolojik bir savunma mekanizması olsa da toplumsal düzeyde ahlâki bir körlük doğurur. Acıya karşı verdiği tepkiyi, kontrollü ve kademeli maruziyetle azaltıp, yok ederek tolerans geliştirme yöntemidir. Acı, artık bir uyarı olmaktan çıkıp, bir arka plan gürültüsü haline gelir.

Nöro-estetik yaklaşım ise; beynimizin bir sanat eserindeki acıyı, gerçek acıdan farklı işlediğini söyler. “Sanat, güvenli bir mesafe yaratarak empatinin felç olmasını engeller ve düşünsel bir alan açarak düşünmeye yol açar” der.

İNSAN MERKEZLİ BAKIŞIN SONU, TÜRLER ARASI ACI

Geleneksel olarak etik, sadece insanın insana çektiği acıyla ilgilenirdi. Ancak Antroposen, bizi insan olmayanın acısına da bakmaya zorunlu kılıyor. Erimekte olan bir buzulun üzerinde mahsur kalan bir kutup ayısının görüntüsü bir savaş fotoğrafı kadar üzücüdür. Burada karşımıza çıkan durumu ancak ekolojik yas olarak ifade edebiliriz. Artık sadece insanların acılarına değil gezegenimizin tükenişine de şahitlik ediyoruz.

Avusturyalı çevre felsefecisi Glenn Albrecht “solastalji”, iklim değişikliği, madencilik veya kentsel dönüşüm gibi çevresel bozulmaları nedeniyle bireylerin yaşadığı mekânın dönüşümü veya yıkımı sonucu hissettiği varoluşsal yas, hüznün ve aidiyet kaybı durumudur.

Bilim insanları bu kolektif izleme hâlinin, kişinin evi hâlâ oradayken hissettiği yersiz, yurtsuzluk duygusunu tetiklediğini belirtiyor. Başkalarının acısı artık sadece bireyin değil, tüm insanlığın ve gezegenin ortak ağrısına ve acısına dönüşmüş durumdadır. Bir orman yangını gibi kısa sürede karşımızda belirmeyen, zamana yayılan ve bir patlama sesi çıkarmadığı için kameraların odağına girmekte zorlanan bu tükeniş, anlık bir trajediden çok bir “yavaş şiddet” uygulaması sonucunda çıkar karşımıza. Bilimsel veriler, ekolojik yıkım görsellerine maruz kalmanın modern toplumda pre-travmatik stres bozukluğu yarattığını ortaya koyuyor. Henüz tamamen gerçekleşmemiş ama bugünkü tedbirsizlik ve eylemsizliğimizin sonuçları olan acılarla biraz daha vakit varken yüzleşmek ve onarıma başlamak modern insanlığın en önemli görevlerinden biridir.

DİJİTAL KAYDIRMA ve ACI

Sosyal medya acıyı bir kaydırma mesafesine indirmiş durumda. Algoritmalar bir soykırım haberinin hemen ardından bir komedi videosunu veya lüks bir tatil videosunu karşımıza çıkarabiliyor. Bu durum acının varlığını

ve ağırlığını yok ediyor. Psikolojik açıdan bu durum, “disosiyasyon” yani kopukluk dediğimiz durumu yaratıyor. Acıyı görüyoruz, üzülüyoruz çoğumuz bir emoji veya yorumla tepkimizi veriyoruz ve saniyeler içinde zihnimiz başka bir uyarana geçiyor. Bu dijital kaydırma durumunda küçük bir emoji izleyene sahte bir vicdani rahatlama sağlıyor olsa da acıya bakmak, onu dindirmek için bir eyleme dönüşmediği sürece, aslında bir tür duygusal sömürüye evriliyor. Bakmak; bilmek, görmek ve anlamak değildir. Sadece orada olduğunuzu kanıtlamanın bir yoluna dönüşmüştür. Görmek; bilmek ve anlamak, sorumluluk almaktır.

Dijitalleşen dünyamızda bakmak, artık bir dokunuş mesafesindedir. Ancak bu dokunuş çoğu zaman acının öznesine değildir. Psikolojik literatürde “Dijital Vayörizm” (dijital gözetlemecilik) olarak tanımlanan bu durum, başkasının mahremiyetine ve ıstırabına, aradaki ahlâki mesafeyi koruyarak ama bir tür gözetleme hazzı olarak bakma durumudur. Burada söz konusu olan haz sadistçe bir keyiften ziyade, “benim başıma gelmedi” duygusunun yarattığı gizli bir konfor ve üstünlük hissidir.

Dijital dünya bize sadece “an” sunar. O anın öncesindeki korkuyu ya da sonrasındaki boşluğu görmeyiz. Bu parçalı bakış, izleyeni anlam kaybına sürükler. Acı, tüketilip atılan bir meta haline dönüştüğünde bakışımız artık şifalı bir

tanıklık olmaktan çıkarak, pasif ve hastalıklı bir duruma dönüşür.

BAKIŞI EYLEME, TANIKLIĞI ONARMAYA DÖNÜŞTÜRMEK

Başkalarının acısına bakmak, Antroposen çağında bir zorunluluğa dönüşmüştür. Ancak bu bakış pasif bir izleyici olma durumundan aktif bir tanıklığa evrilmek durumundadır. Bizimle diğerleri arasındaki o biz duygusunu yeniden kurmaya ihtiyacımız vardır. Başkalarının acısına bakmak bizi kendi konforumuzdan utandırmadıkça sorumluluk sahibi olduğumuz söylenemez. Başkalarının acılarına bakmak, o acıları gücümüz yettiğince ve şartlarımız elverdiğince dindirmek için bir sorumluluk hissetmediğimiz sürece etik bir eylem sayılamaz. Sonuç olarak Antroposen’in seyircileri olmaktan çıkıp, birbirimizin ve yeryüzünün dostları olma zorunluluğumuz vardır. Bu zorunluluk, dijital ekranın ötesine geçebilmeyi, konfor alanımızın sarsılmasına izin vermeyi ve acıyı sadece izlenen bir şey değil, paylaşılan bir yük olarak kabul etmeyi gerektirir.

Antroposen’in karanlığına karşı tek panzehirimiz sevgidir. Bakışımızı silâhtan, savaştan, kameradan veya herhangi bir tüketim nesnesinden çıkararak; onu bir yarayı sarmak için uzanan bir ele dönüştürebilmemiz, insan çağının bakış açısını değiştirebilmek ve insanlığın onurunu koruyabilmek için öncelik taşımaktadır.

İyiliklerimiz Ömrümüzün Bereketidir

Erol Yurderi



@kingsavas1

İyilik, gönülden taşan bir sevginin sessiz yankısıdır. Hiçbir karşılık beklemeden yapılan bir yardım, bir tebessüm ya da yalnızca bir selam bile, görünmeyen bir bağ kurar insanlar arasında. Bu bağ, sadece maddi değil; manevi bir dokunuş taşır. Asıl iyilik, kişinin için-

den geldiği gibi, riyasız ve gösterişten uzak olarak yapılanıdır. Böyle bir iyilik, hem vereni hem de alanı yüceltir. Çünkü iyilik, önce kalpte doğar; sonra davranışlara yansır ve ardından hayatlara dokunur.

İyiliğin güzelliği, büyüklüğünde değil; samimiyetinde gizlidir. Bazen bir

çocuğun başını okşamak, yaşlı bir komşunun poşetini taşımak, sokakta üşüyen bir cana bir tas su vermek... İşte bu basit gibi görünen eylemler, aslında birer kalp tohumu gibidir. Her biri, içimizdeki insanı besler ve büyütür. İyilik yaptıkça, insan kendini daha dingin, daha huzurlu, daha tamam hisseder. Çünkü içimizdeki ışık, başkasına dokundukça çoğalır.

İyiliğin insanı dönüştüren bir gücü vardır. Bencilliği törpüler, kibiri eritir, gönlü yumuşatır. Yalnızca el uzatmak değil, bazen birini yargılamadan dinlemek, anlayış göstermek ya da affetmek de bir iyiliktir. Gönülden yapılan her güzel niyet, ruhsal olgunluğun bir parçasıdır. Kendi iç yolculuğunda iyilikle karşılaşan bir insan, zamanla başkalarının yolunu da aydınlatmaya başlar. Böylece iyilik, bireysel bir tercih olmaktan çıkar; kolektif bir bilinç halini alır.

Tarihe ve kutsal metinlere baktığımızda, bütün dinlerin ve felsefi öğretilerin ortak noktası iyiliktir. Bu evrensel çağrı, insanın doğasında var olan merhameti ve paylaşma duygusunu harekete geçirmeyi amaçlar. Çünkü yaratılan her can, iyiliğe muhtaçtır. Bir yudum suya, sıcak bir söze, umut veren bir bakışa... Bu yüzden iyilik, sadece bir eylem değil; aynı zamanda bir sorumluluktur. Biz insan olarak yaşadığımız dünyaya bir iz bırakıyorsak, bu izin en değerlisi iyilikten yana olmalıdır.

İyiliklerimiz yalnızca bireyler arasında bir köprü kurmakla kalmaz; aynı zamanda toplumu da inşa eder. Sevgi, saygı ve güven ortamı iyilikle yeşerir. Yardımlaşma kültürü, zorluk anlarında insanların kenetlenmesini sağlar. Örneğin bir mahallede, bir kişinin hastalanmasıyla herkesin el birliğiyle ona destek olması, o topluluğun iyilikle yoğrulduğunun bir göstergesidir. Böyle anlar, insanın aidiyet hissini güçlendirir ve "biz" olma bilincini tazeler.

Zamanla iyilik, bir alışkanlık haline gelir. Tıpkı damla damla biriken suyun bir kabı doldurması gibi, küçük iyilikler de insanın ömrünü bereketle doldurur. Bu bereket yalnızca maddi anlamda değil; daha çok iç huzuru, manevi tatmin ve yaşam sevincidir. İnsanın hayatı boyunca biriktirdiği iyilikler, bir gün dönüp ona başka şekillerde geri döner. Belki bir dua olarak, belki beklenmedik bir kolaylık ya da bir gönül rahatlığı şeklinde.

Sonuç olarak, iyilik bir ruh halidir, bir yaşam biçimidir. Kime, ne zaman, nasıl ulaştığımızı bazen bilemeyiz; ama şunu biliriz ki, karşılıksız yapılan her iyilik evrene sevgiyle yazılmış bir nottur. Ve bu notlar, insanın kendi hikâyesini güzelleştirir.

Unutmayalım: Ömrümüzün gerçek bereketi, biriktirdiğimiz iyiliklerdir. Ve bu dünyadan göçüp giderken geride bırakabileceğimiz en anlamlı miras da budur.

Üç Soru

Belgin Tanaltay



Babası, insanların ölüm döşegindeyken cevap vermek isteyecekleri üç tane “Kapanış Sorusu” olduğunu söyler ve öldükten sonra, kendisine gitmesi gereken yerler ve tanışması gereken kişiler listesi bırakır.

Robin Sharma'nın, "Ermiş, Sörfçü ve Patron" isimli kitabında baş karakter Jack, ölümden döndüğü ağır bir trafik kazası sonucu hastaneye kaldırılır. Günler sonra, bir gece odasına, senelerdir görmediği babası olduğunu anladığı başka bir yaşlı hastayı getirirler. Jack'in babası, o henüz çocukken iflas ederek, tüm servetini yitirdikten sonra gittikçe içine kapanmış, hayatını sorgulamaya başlamış ve hayatın anlamını aramaya yönelmiştir. Annesi ise oğlu Jack'i alıp çok uzaklara götürmüş ve eşine duyduğu kırgınlığı nedeniyle de oğlu ile görüşmesini hep engellemiştir.

Bir babanın yoksunluğunda ve özlemiyle hayatını geçirmiş olan Jack, işte o gün o hastanede filozof gibi olan bu yaşlı adamla sabaha kadar yaşam üstüne sohbet eder. Babası, insanların ölüm döşeğindeyken cevap vermek isteyecekleri üç tane "Kapanış Sorusu" olduğunu söyler ve öldükten sonra, kendisine gitmesi gereken yerler ve tanışması gereken kişiler listesi bırakır. Bu listeye göre üç ayrı ülkedeki üç ayrı bilge insanla buluşarak "Bilgelikle yaşadım mı?", "İyi sevdim mi?", "Yeterince hizmet ettim mi?" sorularının her birine birer ayını vakfederek cevaplar aramaya başlar. Bu üç kişiden öğrendikleriyle hayatı değişir.

Bilgelikle Yaşadım mı?

Gerçek bilgelik, Yüce Yaradan'ımıza ve O'nun yüce düzenine uymakla başlar;

bilgisini, sevgisini, çalışmasını, iyiliğini, doğruluğunu, hak birliğini artırmakla gelişir. Büyüdükçe küçülmesini bilerek, önce Yaradan'a, sonra O'nun kullarına kul olabilmekle doruk noktasına ulaşır.

Gerçek bilge kişi, doğru yaşama bilgilerini sadece öğrenmekle kalmamıştır, onları gönlüne benimseterek, uygulayan-dır. Tüm canlıları, Yaradan'ın sevgisinden var edildiklerini ve özlerinin Yaradan'ın sevgisi olduğunu bilerek gerçek sevgiyle sever. İnsanın insandan farksız olduğunu gönlüne benimsetmiştir. Her hareketi, her sözü ve her davranışıyla insanlara örnek olur. Sevgisini bilgisiyle destekleyerek, aklını gönlüne rehber edinmiştir. Yaradan'ın düzeni nasıl incellelikle ve her şeyi en ince noktasına kadar hesap ederek işliyorsa, bilge kişinin de her adımı hesaplı, planlı ve düşüncelidir. Zamana değer verir, onu çok iyi değerlendirir. Yaradan'a ve O'nun düzenine olan borcunu insan kardeşlerine iyi yaptıklarıyla ve iyi verdikleriyle ödeyebileceğini bilir. Güneş nasıl hayırlarını, enerjisini ve sıcaklığını yakmadan, tam dozunda, düzenle veriyorsa, bilge kişi de iyiliklerini bilgiyle, sevgiyle, kimseyi şaşırtmadan, yoldan çıkartmadan yapar. Sorumluluk ve vazife duygusu gelişmiş olduğu için diğer insan kardeşlerine el uzatarak onların yükselmesi için çaba sarf eder.

Gerçek bilge kişi, yükselme merdiveninde üst basamaklara çıkmıştır, gönlünü Yaradan'ın dilediğince arıtmıştır. Yeniliklere açıktır, çalışmayı baş tacı

edendir. Haklara saygılıdır, hakça alır, hakça verir. Yalanı hayatından çıkar-mıştır, ikiyüzlü değildir. Doğruluğu katı ve kırıncı değildir. Kin tutmaz, hiddetlenmez, gıybet yapmaz, gerçek sabrı öğrenmiştir.

Yaradan'ın hayrımıza var ettikleri için her gün şükürdedir. Kendine değer vermenin, sevmenin, kendi yeteneklerini kavramanın gereğini anladığı gibi, ego-larından kurtulmuş, kendi içinden çık-mıştır. Önce ben değil, önce sen demesini öğrenmiştir. Her türlü kıskançlıktan kurtulmuştur. Başkalarının hayrını kendininkinden önde tutar. Olgundur, hoşgörüyü, toleransı, affetmeyi, bağışla-mayı öğrenmiştir.

Gerçek bilge kişiler, Yüce Yarada-nımız'a tam teslim olarak yaşarlar. O'nun önünde küçüklüklerini bilirler. O'na ve ilâhi sisteme koşulsuz şartsız güvenirlere. Hayrın ve şerrin var edi-cisinin O olduğunu bilirler. Olan her şeyin içindeki hayrı görmeye gönüllü olurlar. O'ndan gelen her şeye razıdırlar. Olanı olduğu gibi kabul etme erdemine sahiptirler. Başlarındaki iyiye de başlarındaki kötüye de O'ndan olduğunu bilerek, imdat ve feryat içinde değil, her nefeslerinde O'nu anarak sevinç içinde şükrederek yaşarlar. Sabır bastonunu ellerinden hiçbir zaman bırakmadan hayatın akışına izin verirler. Her koşulda endişesiz, şüphesiz, kuşkusuz ve korkusuzdurlar. Gönüllerinin güzelliği yüzlerine, göz-lerine vurmuştur. Etraflarına huzur yayarlar, adeta ışık saçarlar.

İyi Sevdim mi?

Sevmenin Bilgilerimizdeki Anlatımı:

**** Sevgi, hiçbir şeyi ayırt etmeksizin sevenlerin, sabrederek sevmek, sevmek için çalışmak, çalıştıkça sevmek, severken saygı duymak, saygı duyarak sevmek için yaptıkları iştir. Sevmek için, donmadan hareketli olmak da gereklidir aslında...**

**** O'na inancınız ve sevgi sizin dininizdir. Sevgide kesin saygı vardır. Saygıda fedakârlık, sabır ve tolerans vardır. Siz önce birbirinizi böylece ve sonra herkesi öylece seviniz...**

**** Her şeyi çok iyi biliniz. Severken istismar edilmekten korkuyorsanız, henüz gerçek sevgiye varmamışsınız demektir. Çünkü sevgide korku yoktur. Çünkü sevgi sizi kapamaz, her şeyinizle açar. Seven, karşılık almayı düşünmeden verendir...**

**** Eğer susuz olana bir lokma su, aç olana bir lokma ekmek, ümitsize ümit, kederliye güler yüz yoksa sevginizde, henüz sevmeyi bilmiyorsunuz demektir. Sevmek, gerçekten sevmek, aslında Sizi Sevgisinden Var Etmiş Olan gibi olma-ya çalışmak demektir. O nasıl sonsuz veriyor, O nasıl sonsuz koruyor, O nasıl her şeyi bağışlıyorsa öyle düşünerek davranmalısınız. Aksi halde sevgi, sadece egonuz olur, unutmayınız...**

İyi seven, tüm canlıların Yaradan'ın sevgisinden var edildiklerini bilerek sever. Onlara karşı merhametli ve

şefkatlidir. İnsan kardeşlerini din, dil, ırk ayırımı yapmaksızın sever. Sevdiğinden herhangi bir çıkar ya da karşılık beklemez. Sevdiğinin zor zamanlarında yanında olarak sıkıntılarını, dertlerini azaltır, mutlu anlarını ve sevinçlerini paylaşır. Sevdiğinin hatalarına rağmen onu kolaylıkla affeder ve her durumda yanında kalır, bir şeye ihtiyacı olduğunda yardım etmek için zaman ayırır, maddi ya da manevi destek sunmakta tereddüt etmez, bir sorunla karşılaştığında çözüm üretmek için çaba gösterir, başarılarını kutlar, kıskanmaz, onunla birlikte sevinir.

İyi Seven, sevdiğine verdiği sözü tutar, onu asla yarı yolda bırakmaz. Sevdiğine yalan söylemez, yalan davranmaz, ikiyüzlülük yapmaz. Sevdiğiyile anlaşmazlıklar yaşasa bile anlayışla çözüm arayışına girer, sevdiğinin duygularını anlamaya çalışır, yargılamadan dinler ve empati kurar, hoşgörü ve tolerans gösterir, sevdiği sinirlendiğinde sabırlı davranır, zaman verir ve duygusal durumuna saygı gösterir. Sevdiğinin kişisel sınırlarına ve tercihlerine saygı gösterir, onu değiştirmeye çalışmaz.

İyi Seven, daima sevdiğinin hayrını ister. Onu daha iyi, doğru, daha çalışkan, daha bilgili ve seven bir insan olmaya teşvik eder. Hatalarını kırmadan tatlı dille yapıcı bir şekilde dile getirir. Sevdiğine sadıktır, iyi ya da kötü her durumda yanındadır. Başkalarının onu kötölemesine, onun hakkında kötü kararlar vermesine izin vermez. Başkaları ona haksızlık

ettiğinde ya da arkasından konuştuğunda ise onu savunur.

**** Siz gerçek sevgiyi bir defa tadıverirseniz, saçınızdan tırnağınıza dek yalnız O'nun malı, yalnız O'nun eli, yalnız O'nun gözü olursunuz. O gözle görmek, o elle tutmak var ediciliğin aşlıdır şüphesiz. O'nun kudretinden sizde vardır, olacak, yapacaksınız... (Bizim Celselerimiz)**

Yeterince Hizmet Ettim mi?

Türk Dil Kurumu'na göre hizmet; birinin işini görme, birine yarayan bir işi yapma veya birinin yararına olan bir işi üstlenme durumu olarak tanımlanır.

Nasıl ki yaşamak için var edildiysek, aslında hayır ve iyilik için de var edildik. Yaradan'ımızın sevgisinden var ettiği tüm canlılara yaptığımız hayırlar, iyilikler ve yardımların hepsi onlara hizmetlerimiz olduğu gibi aslında Yaradan'ımıza hizmettir. O'na olan borcumuzu ancak böyle ödeyebiliyoruz. Bu bir ilâhi kanundur.

**** Siz borcunuzu yalnız, insan kardeşlerinize götüreceğiniz hizmet ile ödeyebilirsiniz. Kuru kuru şükür, kuru kuru O'nun adını anmak, hiçbir işe yaramaz. Gerçek şükür, O'nu anmak, HİZMET, iş, başarı, vermek, verdikçe almak, aldıkça vermek ve zafere varmaktır, unutmayınız...**

**** Yapacağınız her doğru hizmet ibadettir... (Bizim Celselerimiz)**

Demek ki O'nun kullarına hizmet etmemiz İlâhî âlemin indinde ibadet kadar kutsal, ama şartı var, doğru hizmet olması gerekiyor. Yani yaptığımız iyiliklerin, yardımların yapılan kişinin hayırına olması, yakıcı olmaması, onun tekâmülünü engellememesi, aksine onun tekâmülüne hız katıcı olması gerekiyor.

İnsan kardeşlerimize hizmet çok çeşitli şekillerde yapılabilir: Aileden başlarsak; aile bireylerinin aralarındaki her türlü yardımlaşma, ev işleri, çocukların bakımı, ihtiyaçlarının giderilmesi vb., hepsi O'nun kuluna hizmettir.

Arkadaşlara, akrabalara, komşulara yapılan maddî, manevî yardımlar, iyilikler O'nun kuluna hizmettir.

Yardım kuruluşlarında, sivil toplum örgütlerinde gönüllü olarak çalışmak O'nun kullarına hizmettir.

Resim, müzik, edebiyat, tiyatro, sinema sanatlarında, insanın hayırına olan, onların yükselmesini, mutluluğunu sağlayan, ruhlarını besleyen eserler O'nun kullarına hizmettir.

Bilim insanlarının insanlığın hayırına yaptıkları buluşlar, icatlar hepsi insanlığa birer hizmettir.

Hayvan dostlarımızın barınaklarında gönüllü olarak çalışmak, sokaklardaki sahipsiz hayvanları korumak, beslemek, hastalıklarını tedavi ettirmek, O'nun bizlere emaneti olan sevgisinden var

ettiği canlara hizmet etmektir. Bilgilerimizde **“Birbirinize mutlak sevgi, saygı, iyilik duyguları ile sarılınız. Herkese, her insana aynı davranınız. Her canlıyı kendi canınız gibi düşününüz. Veriniz, veriniz, veriniz.”** diye vurgulanarak ilâhî âlem için hayvan dostlarımızın ne kadar önemli olduğu bizlere hatırlatılıyor.

**** O'na şükretmek, O'na hizmet etmeye başlamak demektir. O, hizmetin yalnız sizden gelenini pek sever...**

**** O sizi yalnız, aldıklarınız için kendinize, şükredesiniz diye var etmedi. Şükür gönülden, dilden gelendir şüphesiz. Elinizle verdiğiniz olmayınca, ya da meydana getirmedığınız, o zaman şükretmesini bilmiyorsunuz demektir. Şükretmek için, başkalarının şükretmesine yol açmalısınız önce....**

(Bizim Celselerimiz)

İşte O'nun kulları için yaptığımız her türlü iyilikler, yardımlar, hizmetler, onların şükretmesine neden olarak bizleri de gerçek şükre ulaştırıyor. Onlara yapılacak en büyük hizmet de bilgimizi ve sevgimizi paylaşmak.

Her gece başımızı yastığa koyduğumuzda, kendimize, bugün “Bilgelikle yaşadım mı?”, “İyi sevdim mi?”, “Yeterince hizmet ettim mi?” diye sorduğumuzda vicdanımız rahatsa, huzurluysak, kendimizden memnunsak, Yaradan'ımız da bizden razıdır ve O'nun sevdiği O'na yakın kullarından oluruz.

Bilim İnsanları Bazı Rüyalarımızın Paralel Evrenlere Kısa Bakışlar Olduğunu Söylüyor

Çeviren:
Saffet Güler



Dünyada, farklı kararlar veren ve rüyalarınızda bir şekilde daha sonra kendilerini tezahür ettiren yerleri gören kendinizin bir kopyası olabilir. Binlerce yıldır insanlar rüyaların anlamını merak etti. Neden bazı insanlar gelecekteki olaylar hakkında rüyalar görüyorlar? Neden bazı rüyalar gizli anlamlar ile dolu?

Rüyalarımızın bazıları alternatif bir gerçeklikte, paralel bir Evrende gerçekleşen olaylara kısa bakışlar olabilir mi?

Atalarımız, modern bilim insanlarının bugün meraklı oldukları gibi, rüyalar

hakkında meraklı idiler. Kadim Yunan ve Romalılar rüyaların tanrılardan gelen mesajlar verdiğine inanıyorlardı. Kadim Çin’de insanlar rüyaları ölümlerin dünyasını ziyaret etmenin bir yolu olarak görüyorlardı. Kadim Mısırlılar rüyaları yorumlayabilenlerin özel güçlere sahip olduklarına ikna olmuşlardı. Bir çok Yerli Amerikalı kabile ve Meksikalı uygarlıklar rüyaların uyuduğumuz zaman ziyaret ettiğimiz farklı bir dünya olduğuna inanıyorlardı.

“Rüya” sözcüğü “neşe” ve “müzik” anlamına gelen eski bir İngilizce sözcükten gelir. Bugün rüyaların çoğu zaman, biz uyurken zihnimizden geçen düşüncelerin, hislerin ve olayların ifadeleri olduğunu biliyoruz.

Rüyalar renkli olabilir ve her türlü duyuyu kapsayabilir, kokular, sesler, görüntüler, tatlar ve dokunduğumuz şeyler gibi. Rüya görmenin bilimi hakkında fazla şey biliyoruz, çünkü araştırmacılar insanlar uyurken onların beyinlerinin resimlerini çekebiliyorlar. Yıllar boyunca bilim insanları rüyalar



hakkında çok şey öğrendi, ama hâlâ bilinmez olarak kalan birçok şey var.

Konu üzerinde daha çok duracağız ve en gizemli ve özel rüyalarımızın bazılarının, kendi realitemizin yanında var olan görünmez paralel dünyalardan gelen kısa görüntüler olabileceği fikrini öne süreceğiz. Neredeyse yüz yıldır bilime karanlık sır musallat olmaktadır; insan duyularımızın ötesinde gizemli saklı dünyalar olabileceği sırrı.

Mistikler uzun zamandır bu tür yerler olduğunu iddia edip hayalet ve ruhlar ile dolu bir yer olduğunu da söylediler. Bilimin istediği en son şey, bu tür batıl inanç ile ilişkilendirilmektir, ama 1920'lerden bu yana fizikçiler rahatsız edici bir keşfi anlamlı kılmaya çalışmaktalar. Elektronlar gibi atomik parçacıkların tam yerini belirlemeye çalıştıkları zaman, bunun tamamen imkânsız olduğunu gördüler. Tek bir yer yoktu ve bilim insanlarının paralel dünyaların olası varoluşu ile daha da çok ilgilenmelerinin nedenlerinden biri budur.

Herhangi birinin öne sürebileceği tek açıklama, parçacıkların bizim Evrenimizde var olmadığıdır. Parçacıklar başka evrenlere de hızla geçerler ve sonsuz sayıda paralel evrenler vardır, hepsi hafifçe birbirinden farklı.

Aslında, Napolyon'un Waterloo Savaşını kazandığı bir paralel evren var. Başka bir paralel evrende Britanya İmparatorluğu Amerikan kolonisini devam ettiriyor.

Çoklu evren bir teoridir, bu teoride evrenimiz sadece tek evren değildir, birbirine paralel olan bir çok evren vardır. Çoklu evren teorisindeki bu



farklı evrenlere paralel evrenler adı veriliyor. Elbette çoklu evren teorisi sadece bir teoridir. Paralel evrenlerin varlığının kanıtlanması ve konu fizikçiler arasında geniş ölçüde tartışmalıdır.

“Evrenin bu tanımlamasıyla” çoklu evren kavramının ebediyen metafizik bölgesinde olduğu beklenebilir.

Yine de fizik ve metafizik arasındaki sınır, deneysel olarak test edilebilen bir teori ile tanımlanır. Fiziğin öncüleri giderek görünmez elektromanyetik alanlar, yüksek hızlarda zamanın yavaşlaması, kuantum süper pozisyonlar, bükülmüş uzat ve kara delikler gibi daha soyut kavramları bütünleştirmek için genişliyor. Massachusetts Teknoloji Enstitüsünde Profesör Max Tegmark “son yıllarda çoklu evren kavramı bu listeye eklendi” dedi.

“Kozmolojinin temel problemi, bildiğimiz şekliyle fizik yasalarının Big Bang anında çökmesidir. Bazı insanlar bunda neyin yanlış olduğunu, çöken fiziğin yasalarına sahip olmakta neyin yanlış olduğunu söylüyorlar. Bir fizikçi için bu bir felakettir. Dr. Michio Kaku, “Evrenin bilinebilir yasalara, matematik dilinde yazılan yasalara uyduğu önermesine yaşamlarımız boyunca adandık ve burada Evrenin kendisinin en önemli ögesine sahibiz, fiziksel yasanın ötesindeki kayıp parça” diyor.

Paralel bir dünyada kendinizin bir kopyası olabilir. Bu kişinin hayatı her bakımdan sizinkine özdeştir. Yine de,

sizin ve kopyanızın farklı yapıyor olabileceğiniz belirli şeyler vardır. Belki siz bu makaleyi okurken o, bu makaleyi bitirmeden bir kenara koymaya karar veriyor. Sizin zaman çizgileriniz benzer, ama özdeş değil, çünkü alternatif dünyalarda birlikte var oluyorsunuz.

İnsanlar çoğu zaman hiç gitmedikleri veya hiç işitmedikleri bir yer hakkında tekrarlayan bir rüya görürler. Belki de bu tür rüyalar, paralel bir Evrende deneyimlenen kısa görüntülerdir.

Bazen insanlar henüz gerçekleşmemiş olan, ama gelecekte gerçekleşecek olan olaylar hakkında rüya görürler. Bu tür rüyalar, farklı bir hayat yaşamakta olduğunuz alternatif bir dünyadan gelmekte olan imgeler olabilir.

Kim bilir, belki en özel rüyalarımızın bazıları paralel bir evrene açılan bir penceredir. Elbette bu spekülasyondur, ama spekülasyon ve bilimsel merak olmadan Evrenin ve gerçekliğimizin sırları hakkında daha fazla şeyi asla öğrenemeyebiliriz.

Profesör Tegmark’ın bir zamanlar söylediği gibi ifade edebiliriz. “Gerçekliğin doğası hakkında derin bir soru sordüğümüz zaman, garip görünen bir yanıt beklemez miyiz? Evrim uzak atalarımız için hayatta kalma değeri olan her günkü fiziği bize sezgiyle sağladı, günlük dünyanın ötesine geçmeye her cesaret edişimizde, onun garip görünmesini beklemeliyiz.”

Bilincin Fiziği - 1

*Dergimizin bu ve gelecek ayki sayılarında
Ivan Antic'in "Bilincin Fiziği"
"The Physics of Consciousness" adlı kitabından
üç bölümün tercümelerini vereceğiz.*

Çevirenler:

Sevinç Şiren ve İsmail Hakkı Acar

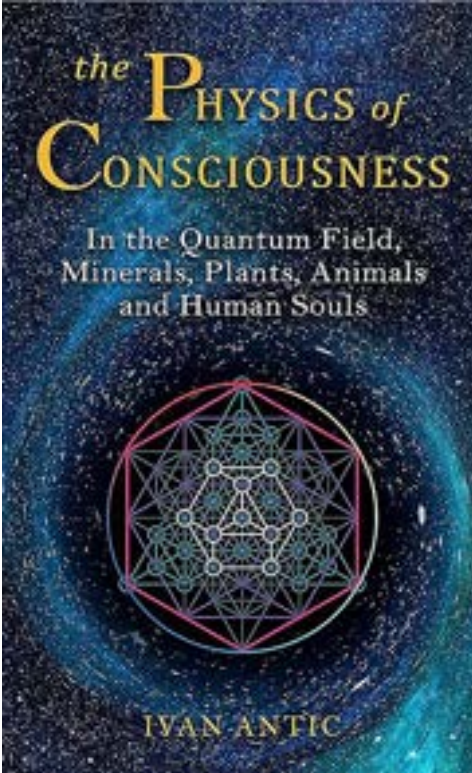


Ivan Antic tarafından kaleme alınan 'Bilincin Fiziği' kitabı; bilinci biyolojik evrimin tesadüfi bir sonucu olarak değil, evrenin en temel ve kurucu unsuru olarak ele alan disiplinler arası bir çalışmadır. Kitap, kuantum fiziği prensipleri ile kadim spiritüel öğretileri birleştirerek bilincin sadece insanlara özgü olmadığını; kuantum alanından başlayarak mineraller, bitkiler ve hayvanlar üzerinden tüm varoluş katmanlarına yayıldığını savunur. Yazarın temel tezi; fiziksel gerçekliğin bilinci oluşturmadığı, aksine bilincin kuantum alanı (esir/eter) aracılığıyla maddeyi ve paralel gerçeklikleri şekillendirdiğidir.

İçeriksel olarak eser, beynin bilinci üreten bir merkezden ziyade onu işleyen ve odaklayan bir "alıcı" olduğu fikrine odaklanır. Yazar eserinde; zamanın boyutlarını, duyular dışı algılama ve deneyimlerini, anlık oluş, eşzamanlılık kavramlarını fiziksel bir çerçevede açıklamaktadır. Kitabın ilerleyen bölümlerinde, bilincin ilâhi kaynaktan maddeye inışı ve tekrar kaynağa dönüşü şeklindeki döngüsel süreci bilimsel bir dille (Samkhya ve Upanişadlar gibi Doğu felsefeleri ışığında) özetlenmektedir. Sonuç olarak eser, okuyucuya maddenin ötesindeki enerji ve farkındalık ağını anlamaları için hem bilimsel hem de mistik bir rehber sunmayı amaçlamaktadır.

Ivan Antic, modern spiritüel kaynaklarda önemli bir yer tutan, bilinci bilimsel ve felsefi açılardan inceleyen 1962 doğumlu, Sırp asıllı bir yazardır. Özellikle kuantum fiziği, kadim Doğu öğretileri ve meditasyon pratiklerini harmanladığı çalışmalarıyla tanınmıştır.

Antic'in temel uzmanlık alanı, bilincin doğasını "insan sonrası" veya "evrensel" perspektifle ele almaktır. Ona göre bilim ve ruhsallık (spiritüellik) birbirine zıt değil, aynı gerçekliğin farklı dilleridir. Kitaplarında sıkça bilincin bir enerji alanı olduğunu ve bu alanın fizik yasalarıyla (özellikle kuantum dolanıklık ve esir/eter kavramlarıyla) nasıl etkileşime girdiğini açıklar. Özetle Ivan Antic; fizik, felsefe ve mistisizmi birleştiren, bilinci evrensel



bir "yazılım" veya "alan" olarak tanımlayan modern bir düşündürdür.

BEDEN DIŞINDAKİ BİLİNÇ ve BEYNİN ROLÜ

Ruhun bilinci, kapsamlı ve zamansızdır, tüm doğanın temelinde yatan ve akıllı tasarım yoluyla yaşamı yaratan ‘İlahi Bilinç’dir. Bizi yaratan odur ve biz onu sadece bireysel olarak kullanırız. Beynimiz, ‘İlahi Bilinci’ alan, onun anlık eşzamanlı işleyişini yavaşlatan ve böylece onu doğrusal zaman ve günlük fiziksel yaşamda kullanabilmemiz için yeterli derecede sınırlayan en hassas organımızdır. ‘İlahi Bilinci’, sınırlı bilinç olarak bireysel olarak kullanırız. Ruhumuz, bizdeki bilincin kaynağıdır.

"İşte siz o en büyük düşüncenin ürünüsünüz."

Beden, beyin ve bilinç arasındaki ilişki en iyi elektrik ışığı benzetmesi ile açıklanabilir. ‘Beden’, çeşitli parçalardan oluşan bir aydınlatma düzeneği, ‘beyin’ bu düzeneğin en hassas parçası olan ampuldür. ‘Bilinç’ ise dışarıdan gelen, ışık düzeneğinden bağımsız ‘elektrik’dir. Ampul sanki kendisi parlıyor gibi görünse de aslında ışığı vermek için sadece elektriği aktarır. Aynı şekilde, uzman olmayan bir kişi için beyin, bilinci üretiyor gibi görünebilir, ancak

beyin, bilincin titreşimlerini iletilecek, bunları beden ve onun işleyişle uyumlu hale getirebilecek kadar hassas bir organdan başka bir şey değildir. Beyin bedendeki bilinci algıya dönüştürür. Beyinle bağlantılı bilinç, burada zihin dediğimiz şeydir.

Beyin ile dışarıdan gelen titreşimleri ileten bir radyo arasında benzerlik vardır; radyo bozulursa bunu yapamaz. Beyin hasar gördüğünde bilinci iletmez ve beden bilinçsiz hale gelir. O zaman komada veya derin uykuda oluruz. Bu nedenle, bilincin bedende olduğu veya bedenin bir parçası olduğu sonucuna varmak yanlıştır. Bilinç bedenin bir parçası değildir



ve sadece bedenin içinde bulunmaz, ayrıca bilinç doğrudan ruhumuzla bağlantılıdır, bu nedenle beden dışı deneyimler yaşayabiliriz.

Vücuttaki bireysel / fiziksel zihnin, ruhun yüksek bilincinin veya beden dışı deneyimlerde kendiliğinden yaşadıklarının her zaman farkında olmamasının nedeni, zihnin her zaman birleşik olmaması, çok sayıda benliğe / alt benliklere bölünmüş olmasıdır. Bu benlikler, bilinç düzeyinde değişir, sürekli değişen dış etkiler ve beden tarafından koşullandırılır. Çok sayıda benliğe bölünme, zihnin sıklıkla yanılığa düşmesinin ana nedenidir. Bir benliğin yapmaya karar verdiği şeyi diğer benlik yapmayabilir. Hatalar tekrarlanmaya devam eder ve kişi bunları farkı edemez. Zihin, tekil hale gelmek ve kendisini fark etmek için yoga, meditasyon gibi bir disipline ihtiyaç duyar. Bu, her zaman sınırlarının farkında olmak, "bilmediğini bilmek", anlamına gelir. Ancak o zaman, kendisinin üzerinde olan ve onu mümkün kılan şeyin, yani ruhun yüksek zihni ve bilincinin farkına varabilir.

"Aklınız, en güzel yerinizdir, onu çok ince kullanınız. Aklınız, her bilgiyi alır, bilgilerinizi çoğaltınız. Aklınız, gelişmek için var edilmiştir, onu geliştiriniz."

Zihin bölünmüştür, çünkü beden bir yansımasıdır ve bedenin kendisi çok sayıda biyolojik varlıktan oluşur. Hücrelerin kendisi, simbiyoz (ortak

yaşam) halinde birleşerek bedenimiz gibi daha büyük bir bütünü oluşturan varlıklardan oluşmuştur. Bu nedenle zihin bölünmelere çok yatkındır, işlevini yerine getiremeyecek kadar aşırı olmadığı sürece bölünmeler onun doğal halidir. Öyle olmasaydı, söz konusu birey zihinsel bozukluklar yaşardı. Bölünmüş zihnin, zihninde bir şey varken tamamen farklı şeyler yapan, unutkan, kendine yalan söyleyen ve çoğu zaman davranış ve tutumunu sosyal uzlaşma (konsensus) üzerine kuran ve bu uzlaşma tarafından sürdüren insanların olağan özelliğidir.

Zihindeki bilinç, meditasyon disipliniyle elde edilen bütünlük ve sürekli farkındalık haline geldikçe, bilinçli işlevlerimiz de güçlü hale gelir. Bu, bedenin ötesindeki bilince kadar uzanabilir. Böyle bir durumda sadece rüyalarımızın farkına varmakla kalmayıp, berrak rüya veya beden dışı deneyimler sırasında doğrudan rüyalarımızın içine girebiliriz. Bedenimizde ne kadar bilinçli ve bütün olursak, bedenimizin dışında da o kadar bilinçli oluruz. İnsanın ruhsal evrimi, bu bedende doğmadan önce beden dışında olduğu kadar, beden içinde de farkında olmaya indirgenebilir.

**İYİLİK ve DOĞRULUK
OLMADAN BİLİNÇ OLMAZ**

İlâhi Bilinç'in algı ve hareketi, maddeler (mineraller), bitkiler ve hayvanlar aracılığıyla ortaya koyduğunu, insan

aracılığıyla araç ve teknoloji kullanıldığı eylemler ile önümüze serdiğini, yaşanan deneyimler aracılığıyla algı ve hareketi mükemmel-leştirdiğini biliyoruz. Varoluşun anlamını keşfederken insan algısı doruk noktasına ulaşır. İnsan, tüm enkarnasyonları boyunca sürekli olarak varoluşun anlamını arayış içindedir.

***“Elbet ki bilinecek olan, ikisi bir olduğunda vardır. Ve o ikisi elinizde iken, siz doğrudan ve iyide olduğun-
ca, varoluşunuzun sebebini bulabilirsiniz.***

Sizin farkına vardıklarınız, sizde olan beş varlıktan dolaydır. Sizin farkına varacaklarınız, size bildirilen beş şartla olacaktır.”

“Yükselmenin merdiveni beş basamaktır: Doğruluk, iyilik, bilgi, çalışmak ve sevmek. En üst basamak da en kuvvetli basamak: Sevmek.”

Tüm bunlar nerede sona erer, anlam arayışı nerede sonuç vermeye başlar, sonunda ‘İlâhi Bilinç’ ile nerede buluşulur?

Bütün bunlar ‘ilâhi bilincin’ teza-hürüdür, onun dışında hiçbir şey mümkün değildir. Tek mantıklı cevap, her şeyin kendi içinde gerçekleştiğidir ve iyilik ve doğruluk olduğu için insan, bu dünyadaki tüm yaşamın ve eylemlerin nihai anlamını, kendi ortaya koyduğu eylemlerinin iyiliği ve doğruluğunda bulur. Kişinin eylemlerinin iyiliği ve doğruluğu, o kişinin içindeki ilâhi bilincin en doğrudan ifadesidir.

Her türlü eylemin temel özelliği ya doğru ve yapıcı ya da hatalı, uygunsuz ve yıkıcı olmasıdır. İnsan bilinci, işle-yiş biçimiyle kendini ifade eder ve va-roluşu mümkün kılan ‘ilâhi bilinç’ ile nasıl bütünleşeceğini deneyip öğrenir.

“Düşünmek, size bilgilerin saklı olduğu yolu gösterecek. Düşünerek yolu bulunuz, bulacaksınız. O yoldan menzile ulaşacaksınız.

“Düşünce akılla olur. Akıl, ruhun terbiyecisidir. Düşünmek, aklınızı çalıştırmaktır. Aklınızı çalıştırmak, ruhunuzu terbiye etmek, alıştırdığınız kaidelere doğru yükselterek itmektir. Akıl, sizi alıştığınız kaidelere götüren bir araçtır, ki ruhunuz bir çerçeveye içine girebilir.

“Akıl ruhu terbiye eder. Tecrübe akıl meydana getirir. Ruh da tecrübeyi doğurur. Ruh, sizin anladığınız manada değildir. Ruh, akıl olamaz. Size, ‘Zincirlemedir, dairesidir’ dedim. Tecrübe çoğaldıkça zekâ gelişir. Zekâ geliştikçe ruh yükselir. Ruh tecrübeyi doğurur, insanları dolduran mekanizmadır.

“Bunları anlamanız çok güç olacak: Ruh - Tecrübe - Akıl - Ruh.”

İnsanın bu dünyada gerçekleştirdiği tüm eylemler, ‘bireysel bilinci’nin ‘ilâhi bilinç’ ile, ilâhi gerçekliğin nesnel olgusuyla birleştiği eğitim ve tecrübelerden ibarettir. İnsanın kendi içinden farkında olması yeterli değildir, bilinçle yaratıcı ve işlevsel bir şekilde

kendini ifade edebilmesi, dış dünyadaki olaylara katılabilmesi ve kendi içinde yaptığı gibi onlarla deneyerek bütünleşmesi şarttır. İnsan, fikirler dünyasının nesnellüğünün farkına vararak kendi içindeki ilâhi bilinçle bütünleşir. Bu sürecin sadece bir parçasıdır, diğer parçası ise bilincin kendisini, özünü anlayıp dışa vurmak, fikirleri gayret ve çaba sarfederek somutlaştırmak, onları gerçekleştirmektir.

Fiziksel evren, insanın ruhsal bilinci aracılığıyla otomatik olarak kendini gösterir, ilâhi özbilginin aynası görevi görür. Her sabah uyandığımızda bu gerçeği kelimenin tam anlamıyla anlama ve buna göre hareket etme zamanı gelmiştir. İşleyişin ve her türlü çalışmanın özü, kişinin çabalarının sonuçlarını deneyimleyerek doğru olanı keşfetme, doğru ve yapıcı bir şekilde hareket etmeyi öğrenme arzusunda yattmaktadır. Bu, bilincin eylemler yoluyla kendini ifade etme şeklidir.

Eylemlerde bilinç ne kadar fazla olursa, eylemler o kadar doğru ve uygun olur. Bilinçsiz ve şartlanmış eylemler, her zaman kişi ve çevresi için yıkıcıdır. İster bilinçli ister bilinçsiz olsun her eylem (deneyim) bize şunu öğretir: Doğru eylemler farkındalık düzeyimizi yükseltir, yanlış eylemler ise bize neyi nasıl yapmamız gerektiğini öğretir. Tüm medeniyet ve kültür, “varoluşla uyum içinde yaşayabilmek için” doğru, iyi ve yapıcı olan eylemlerin farkına varmak ve bunları belirlemek arzusuna dayanır.

“Kavgayı kesin, o yok edicidir. İçinizden kaç kişi başkaları için hayırlı olmayı düşünür? Gösteriş için hayırlı olmak sizin aleyhinizedir. Arzulamak iyiliği, iyi olmak için, iyilik olduğu için, yapmayı arzulamak lâzım.”

Her şeyi mümkün kılan ‘ilâhi bilinç’, insan davranışındaki doğruluk ve iyilikten ayrı düşünülemez. İlâhi bilinç, varlığın kaynağı olduğu için varlığın kendisinin kaynağıdır ve insanlarda iyilik ve sevgi olarak, her zaman ve her şekilde yaşamı ve bilmeyi destekleyen doğru ve yapıcı eylemler olarak kendini gösterir. Bunun tersi her şey, insanın bilinçsizliğinin bir ifadesidir. Karşıtlıkların, doğru ve yanlışın temeli, tüm insan hayatındaki deneyimleri ve genel olarak da tüm yaşamları oluşturur. Bu karşıtlıkların yarattığı içsel baskı, insanlarda nesnel farkındalığı kristalleştirir, pekiştirir.

İnsanın koşulsuz sevgisinde, bilincin bu şekilde oluşmasını sağlayan içsel baskılar ve tüm ışıklar sonuca ulaşır. İyilik, şefkat ve sevgide, ‘ilâhi dünya’ kişiyle birleşir ve kişinin bu dünya üzerinde başka bir hak iddiası kalmaz, kendini ifade etmek için teşvike / dürtüye ihtiyacı kalmaz. Sevgi, bu ve tüm dünyalarda, ilâhi gerçekliğin aktarımının en yüce anlatımıdır.

Gelecek ay: Kitabın “Bilinç ve Kuantum Alanının Fiziği – Ether” bölümünün tercümesini sizlere aktaracağız.

Anlamli Rastlantılarla Yaşamınızı
Dönüştürmenizi Sağlayacak Pratik Yöntemler

Yaşadıklarınızın Her Birini Birer Ders Gibi Görün

Yazarlar: Charlene Belitz ve Meg Lundstrom
Çeviren: Nelda İnan

Değerli okuyucularımız, yazarlarımız geçen ay “Rüyalar” başlığı ile rüyalarımızın her birimizin hayatında oldukça önemli bir yer tuttuğunu zira onlarla öz farkındalığımızı nasıl geliştirebileceğimizi anlatmışlardı. Rüyalarımızın farkına vararak, onlara değer vererek, onları araştırarak, bize ilk başta anlam ifade etmeyen lakin dikkatimizi verince şaşırtıcı netlikte ve içgörümüzü geliştirici nitelikte imajlar içerdiklerini görebileceğimizden bahsetmişlerdi.

Carl Jung da rüyaları incelemiş olan önemli bir düşünür olarak onların üç kademe de işlev gördüğünü ilk anlatanlardan biriydi. Zira bütünlüğü kavrayabilmek için onların dilini çözmemiz elzemdi. Rüyalarımız tanımak istemediğimiz benliğimizin kısımlarını bize gösteriyorlardı, en altta yatan ve bizi güdüleyen arketiplerle bağlantımızı kuruyorlardı ve son olarak da gelecekte karşımıza çıkabilecek imkânları bize işaret ediyorlardı.

Yazarlarımız geçen ay rüyalarımızın dilinin herkese özel ve biricik olduğunu vurgulamışlar ve salt bu nedenle de onları yorumlayabilmek için kendimize onları yeniden anlatmayı, diğer bir deyişle rüyalarımızda yer alan objelerin isimleri yerine diğer sözcükleri

koyarak anlatmayı denememizi salık vermişlerdi. Geçen ayki yazımıza dönerek örnek rüyaları bu bağlamda inceleyebilirsiniz. Rüyalarımızda karşımıza çıkabilecek metaforlar ve mecazî anlamlar mümkün olabilecek mânâyı da aşabilme gücüne sahiptir. Örneğin rüyamızda ölmüş bedenimizi görmek, gerçekten öleceğimizi değil, hayatımızdaki bir dönemin sona erdiğine işaret ediyor olabilir. Annemizle ilgili gördüğümüz bir rüya ise bizim dışı yanımızı ifade ediyor olabilir.

Yazarlarımız rüyalarımızı içgüdüsel biçimde ilerleyerek yorumlamamızı salık vermişlerdi. Üzerlerinde derin biçimde düşünmenin de faydalı olabileceğinin altını çizmişlerdi. Geçen ayki yazımızda bununla ilgili önemli bir akış egzersizi vardı. İsmi: Farkına Varma egzersiziydi. Bu şekilde Öz-Yansıma yapabileceğimizi anlatmışlardı yazarlarımız.

Öz yansıma isimli çalışmayı hakkıyla yapabilmemiz için ilk dikkat etmemiz gereken şey: Kendimizi çok rahat edebileceğimiz, sakin bir yerde oturmak ve zihnimize düşüncelerin akın etmesine izin vermektir. O düşüncelerle bağ kurmamaya çalışmak ve onları sadece izlemek ve tepki vermemek, müdahil olmamak önemlidir. Bundan amaç, rüyalarımızı da etkileyebilecek olan en derindeki benliğimizle ilgili verilere ulaşabilecek olmamızdır. İşte böylece rüyalarımızla birlikte çalışabiliriz.

Yazarlarımız eşzamanlılık gibi rüyalarımızın da dikkatimize cevap (veya tepki) verebileceklerini anlatmışlardı. Zira onları istediğimizde bize doğru gelebilirler; onları kullandığımızda ise daha sıkça ve canlı biçimde vuku bulmaya başlardı. Geçen ay 9 adımdan ayrıntılarıyla bahsederek, öz-farkındalık yolunda rüyalarımızı nasıl daha da güçlendirebileceğimizi açıklamışlardı. Bu ay yazımıza diğer bir bölüm olarak "Yaşadıklarınızın Her Birini Birer Ders Gibi Görün" başlığıyla devam ediyoruz.

Başımıza gelen her olayın bir amacı olduğunu, diğer bir deyişle bunların hiçbirinde bir yanlış olmadığını anladığımızda, onları kabul etme yoluna gireriz. Çünkü her şey öğrenmemiz ve gelişmemiz için birer fırsattır.

Yolumuza çıkan her şeyde (ister iyi isterse de kötü bir şey olsun) bir değer ve anlam vardır. Bunu anlamak, hayatınızı yeni ve ilgi çekici bir şekilde aydınlatacak ve her bir tecrübenizden yeni şeyler öğrenme yolunu size açacaktır.

Akış Egzersizi: Yaşam Dersleri

Hayatınızda hangi dersleri öğrendiniz ve karşınıza çıkan olaylarda ne gibi değerler buldunuz? Daha fazla şey öğrenmek için bu egzersizleri derinlemesine inceleyip, onlar üzerinde günlerce çalışınız.

1. Bir parça kâğıda üç dikey kolon çizin. Kâğıdın sol tarafındaki kolona, hayatınızdaki kırılma noktalarını ve en önemli olayları yazın. Bunlar: İçgörü kazandığınız tecrübeleriniz, krizleriniz ya da neşe ve coşku duyduğunuz şeyler olabilir.

2. Ortadaki kolona, herbirinden neler öğrendiğinizi yazın. Kendinize şunları sorun: “Bu bana neyi öğretti?”, “Neye öncülük etti?” “Beni nasıl daha iyi bir insan haline getirdi?”

3. Sağdaki kolona ise: Her bir olaya akış ve eşzamanlılık açısından baktığınızda neler gördüğünüzü yazın. Hangi tesadüflerle karşılaştınız? Hangi olay diğerine öncülük etti? Belli bir yöne doğru yönlendirildiğimi ne zaman anladım?

4. Şimdi de bir adım geriye çekilerek, yazdıklarınıza yeniden bakın. Hangi çeşit kalıplar sizce ortaya çıkmış durumda? Hayatınızda hangi başat derslerle uğraşmış olduğunuzu fark ettiniz? Kendinize şunu sorun: “Öğrenmemi daha ileriye götürebilmek için bilinçli şekilde neler yapmam gerekiyor?”

ELİNİZDEN GELENİN EN İYİSİNİ YAPMIŞ OLDUĞUNUZU KABUL EDİN

Bir şeyi farklı yapmış olmayı dilediğiniz bir zamana geri dönün. Acaba elinizden gelenin en iyisini mi yapmıştınız? Şunu bilin ki, elbette öyle yapmıştınız, çünkü eğer daha iyisi elinizde olsaydı muhakkak ki yapardınız, öyle değil mi? Çocuklarınızın yanlış davranışlarını onları ağlatmadan etkin bir şekilde düzeltmek elinizde olsaydı, bunu zaten yapardınız. Bir ilişkiyi hem kendinize hem de karşınızdakine ıstırap vermeden bitirmenin bilgisi elinizde olsaydı, bunu yapardınız. Hayatın çoğu şeyleri doğru biçimde yapmayı öğrenmekten ibarettir zaten. Altı yaşındaki bir çocuğu cebir bilmediği için cezalandıramayacağımız gibi, kendinizi de o zaman bilmediğiniz ama şimdi bildiğiniz bir şey için cezalandırmaya hakkınız yoktur. İşte bu tutum, öğrenmeniz için size bir alan açar çünkü bir şey yanlış olduğunda, ya da ters gittiğinde, sorunun ahlâki bir eksiklikten değil, beceri eksikliğinden kaynaklandığı varsayılır. Aktif dinleme ve ilişki bina etme yönündeki insani yaşama becerilerini sadece kendimizi suçlamadığımız ya da suçluluk duygusuna kapılmadığımız zaman öğrenebiliriz.

Akış Egzersizi: En İyi Halinizi Kabul Etmek

En iyisini yapmış olduğunuzdan emin olma halinizi daha da derinleştirmek

için bir akış partneriyle aşağıdaki adımları takip edin.

1. Akış partnerinizle yüz yüze bakabileceğiniz şekilde oturun. Bir şeyi yaptıktan sonra, kendinizi iyi hissettiğiniz bir durumu ona anlatın. Sonra da ona tüm samimiyetinizle “Elimden gelenin en iyisini yaptım” deyin.

2. Akış partneriniz sizi dikkatle dinledikten sonra aynı cümleyi size yeniden şöyle telaffuz etsin: “Ve sen elinden gelenin en iyisini yaptın.” Onu derinden dinleyin ve söylediklerini kalbinize alın.

3. Aynı cümleyi şimdi şu şekilde vurgulayarak yeniden söyleyin: “Ve elimden gelenin en iyisini yaptım”. Ve bu söyleyişinizin ne denli farklılık



yarattığını hissedin. Akış partnerinize başınızı “Evet” anlamında sallayın.

4. Hiç duraksamadan, rolleri değişin ve aynı süreci tekrar edin.

5. Süreci defalarca tekrarlayın. Kendinizden emin olmadığınız ve sonradan “Acaba yanlış mı yaptım?” dediğiniz şeyleri seçin.

KENDİNİZE DEĞER VERİN

Ne olmanız gerektiğini ya da ne olmak istediğinizi düşündüğünüz halinizle ne olduğunuzu düşündüğünüz haliniz arasındaki fark, özdeğer duygunuzun derecesini gösterir size. Kendinizi mükemmel bir öğrenci olarak gördüğünüz halde sınavdan C aldıysanız, muhtemeldir ki kendinizi yeterince iyi görmeyeceksiniz. Sarı saçlara ve ince bir bedene sahip olmanın gerçek aşkı bulmanın anahtarı olduğuna inandığınız halde, kahverengi saçlara ve iri bir bedene sahipseniz, kendinizi yetersiz bulacaksınız. Gençliği değerli gördüğünüz halde çocuklarınızın artık ergenlik yaşlarını çoktan geride bıraktıklarını fark ettiğinizde de kendinizi mutlu olmak için fazla yaşlı bulacaksınız. Bu denklemi artık öğrendiğinize göre, onu değiştirebilirsiniz.

Akış Egzersizi: Öz-Değer Duygusu

Ne olmanız gerektiğini ya da ne olmak istediğinizi düşündüğünüz halinizi dikkatlice inceleyin. İdealinizi adeta

gerçekleşmiş haliyle imgeleyin. Bu egzersizi yaparken, ideal haliniz ve ona bakan objektif haliniz öz-değer duygunuza eşlik eden arkadaşlarınızdır. Ama aynı zamanda sizin yarattıklarınızdır. Onları arzu ettiğinizde, herhangi bir zamanda yeniden yaratabilirsiniz. İdeal halinize yani ideal siz'e bakarken kendinize şu soruları sorun:

* Kim olmam gerektiğini düşünüyorum?

* Kendim için yarattığım ideal ben'in ne kadarı bir başkasının değer verdiğidir? Eşimin, ailemin, toplumun ve bunun ne kadarına ben değer veriyorum?

* Geçmişteki ideal ben'ime hâlâ değer veriyor muyum?

* Kendim için yarattığım ideal ben'i gerçekleştirme olasılığım nedir?

Şimdi bu denklemin ikinci kısmına bakın. Kendinizi nasıl görüyorsunuz? Kendinize aşağıdaki soruları sorun ve objektif biçimde, bir başkasının gözüyle bakın:

* Güçlü ve zayıf yanlarım neler?

* Bana bahşedilmiş neler var?

Şimdi de her ikisi arasındaki ilişkiyi ele alın: İdeal beninizi yeniden hatırlayın. Objektif beninizle, ideal beninizi yan yana koyun.

* Ne yönden birbirlerine benziyorlar?

* Hangi yönleriyle birbirlerinden ayrılır?

İdeal ben'inizi değiştirebilecek olan yeni bir bilgi var mı? Diğer bir deyişle objektif ben'iniz, ideal ben'inize yakınsa, ideal ben'inizi ona ulaşabilmek için esnetmeyi kaale alın. Eğer ideal ben'iniz diğerinden çok uzaktaysa, onu yaratırken kullandığınız bilgiyi yeniden ele alıp, onu erişilebilir kılın.

Bu yeni ideal ben'inizle biraz zaman geçirin. Onu hissetmeye çalışın. Diğer insanların onunla ilgili neler söyleyebileceklerine odaklanın. Böyle bir ideal ben'e kavuştuğunuzda dünyanın size nasıl bir yer olarak görünebileceğini düşünün.

Gelecek AY: Konumuza "Kendinizi Sevin" başlığı altında devam edeceğiz.





Savaşın Sisi

Kryon Celsesi, 13 Mart 2026
 Medyum: Lee Carroll,
 Çeviren: Emine Kayserilioğlu

Sevgili dostlarım, selâmlar. Ben manyetik hizmetten Kryon. Bu mesajıma "Savaş Sisi" adını verdim.

Bu mesajı, gezegenimizde bir savaş varken ve birçok kişi, özellikle daha önce verdiğim bazı kanal mesajları nedeniyle, bu konuda sorular sorarken veriyorum. "Savaşın sisi" adı, neyin geleceğini bilmediğiniz bir sis olduğu için veriliyor. Zira bir sonraki adımda ne olacağından ve sonuçlarından emin değilsiniz.

Savaş böyledir, sevgili dostlarım. Ve her zaman böyle olmuştur. Ama bu sisin daha fazlası var. Bu, bazılarının ne düşündüğü, bazılarının ne anladığı ve bazılarının ne anlamadığıyla da ilgili. Bu yüzden, belki de daha önce

duymadığınız şeyleri size anlatmak için bu zamanda gelmek istedim. 37 yıldır kanallık ediyorum. Bu süre zarfındaki kanal mesajlarının çoğu, insan ırkının kozmolojisiyle ilgiliydi. Bunu birazdan açıklayacağım. Sizin duymanızı istediğim bazı şeyler, şu anda gezegende olup bitenlerle çok yakından ilgili.

Metafizikle ilgilenen ve bu değişimin sonunda bir tür aydınlanma döneminin yaşanacağına, meleklerin gökyüzünden ineceğine, herkesin farklı düşüneceğine inananların, yanlış anladıkları önemli bir şey var. Bu, Kutsal Kitapların size anlattığına çok benziyor. Ama durum bundan biraz daha gerçekçi. Ama sevgili dostlarım, duymanız gereken bir şey var çünkü gezegende bir şeyler oluyor. Fark ettiniz mi? Her şeyin, her

zaman olduğu gibi aynı olduğunu mu düşündünüz? Yoksa işler biraz değişti mi? Düşündüğünüzden farklı yönlere mi gitti? Bu belki de sizi korkuttu öyle değil mi?

İşte bundan bahsetmek istiyorum. Kozmolojiyle başlayacağım. Bazıları bunu duymuş, bazıları duymamış. Çok uzun yıllar boyunca, eski uygarlıklar yıldızlara baktılar. Temelde bakacakları tek şey buydu. Ve bazı uygarlıklar bu konuda uzmanlaştılar. Mayalar bunlardan biriydi. Her şeyi takvime kaydettiler ve bu konuda çok başarılıydılar. Ancak gözlemevleri aracılığıyla bu Dünya'nın bir yalpalama hareketi olduğunu fark eden ve bu yalpalamanın süresini ölçenler onlardı. Bu yalpalama hareketinin başlangıcından bitişine kadar ne kadar sürdüğünü tahmin edebildiler. Ve bunu fark edip not ettiler. Ve bunu takvimlerinde görebilirsiniz çünkü yalpalama 26.000 yıldır. Başlayıp bitmesi işte bu kadar sürdü. Burada kaldıkları süreden çok daha uzun. Ama bunun etrafında bir takvim sistemi kurdular. Beş tane takvim vardı. Her biri 5200 yıldan oluşuyordu. Sonuncusunu yeni geçtiniz. Ve bunu biliyordunuz. Sonuncusu 2012'de sona erdi. Bunun hakkında çok şey yapıldı. Bunun hakkında çok yanlış bilgiler verildi. Birçok film, tabiri caizse bunu sömürdü. Kaçınız bunun gerçekte neyle ilgili olduğunu biliyordunuz? Bu, beş takvimden sonuncusuydu. 5200 yıl önce Mısır'da yeni bir uyanışla, Tanrı'nın manevi olarak ne olduğuna dair yepyeni bir fikirle başladı. Her

takvim, insanlıkta bir tür uyanışla başlamıştır. Bazıları tarihten önceki tarihlerde kayboldu ve bunları ancak daha sonra keşfedeceksiniz. Ama sonuncusuna aşinasınız. Bu son takvim önemliydi çünkü bu takvimin sonunda, 2012 takviminde, tahminler ve bunun neyle ilgili olduğu da verildi.

Mayaların 4000 yılına kadar takvimleri vardı. Bu son takvim değildi. Bu salınım nedeniyle devam eden yaratılış sürecini sürdürdüler; buna ekinoksların presesyonu denir. Ve bunu gökyüzünde görebilirsiniz. Bütün bu şeyler, bu tahminler sadece Mayalara özgü değildi. Onlar bunu sadece takvime döktüler. Amerikan yerlileri de bunu biliyordu. Hopiler (*) bunu biliyordu. Perulular bunu biliyordu.

Eski çağlardan beri birçok insan gökyüzüne bakmış ve o zamanlar pek bilinmeyen, hattâ bugün inanılmayan ve belki de çılgınca veya aptalca düşünülen bir şeyi fark etmişti: Bilincin aslında kozmosla birlikte çalışabileceğini. Kaçınız astrolojiyle ilgileniyorsunuz? Bu, kozmosun insan bilinciyle birlikte çalışmasının bir örneğidir. Gezegenin şebekelerinin Güneş Sistemi'nin şebekelerine tepki vermesiyle. Tüm bunlar, manyetik alan ve yerçekimi, insan bilinciyle etkileşime giriyor. Yine de buna gelecek ve bunun inanılmaz olduğunu söyleyecek olanlar var. Gerçekten mi? Bana söyleyin, polis ve itfaiye neden dolunayda daha fazla personel görevlendiriyor? Ayın bilinçle ne ilgisi

var? Ve istatistikler size dolunayda daha fazla aktivite olduğunu söyleyecektir. "Deli" kelimesi buradan geliyor. Her zaman böyle olmuştur ve tarih boyunca bunu bilen ve öğreten şamanlar olmuştur. Bu yeni bir şey değil. Kozmoloji, insan bilinciyle bir şekilde ilgilidir.

Sevgili dostlarım, Mayalar bu takvimin sonunda neler olabileceğini söylemişlerdi? Bunu çok açık bir şekilde yazmışlardı. Bazı tapınaklarının duvarlarında, bugün varolan takvimin ötesinde, 2012'den sonra, insanlığın şimdiye kadar gördüğü en büyük bilinç değişiminin fırsatının olduğu yazılı. Yükselmiş bir bilinç ki, eğer 2000'leri atlattıysanız, beklemeniz gereken bilinç budur. İnsanların düşünme biçiminde büyük bir değişim. İşte kozmoloji budur. Bugün size bundan bahsetmek

istiyorum. Şimdi, belki bunu daha önce duymamışsınızdır ve bilmiyordunuz. Bunun ilk anlamı, her şeyin planlandığı gibi ilerlemesidir. Bu, eski çağlarda bilinen bir plandır. Birçok insan ellerini ovuşturup, "Bu nasıl şimdi olabilir? İyi şeylerin olması gerekirken birdenbire bu nasıl oluyor?" diyor. Peki, ya size bunun beklenen bir şey olduğunu söylesem? İnsanların yaptığı şey budur. Birkaç ay önce, 2025 yılının sonunda bilgi vermiştim. Bu bilgi birçok insan için şaşırtıcıydı. Kaymanın öngörülen yıllarına, ekinoksların presesyonuna, yaklaşık olarak ne zaman başladığına ne zaman ortalandığına ve ne zaman bittiğine baktığınızda, bahsettiğim, 37 yıldır kanal mesajlarında verdiğim kalıbı göreceksiniz. İşte burada 1994 yılı değişimin başlangıcıydı. Gerçekten çok zor bir döneme girmek 5 yıl sürdü. Eski enerji, tabiri caizse, bir savaşa



hazırlanıyordu, bu yüzden daha da zorlaştı. Bu savaş çoğunlukla 2000'li yıllarda gerçekleşecekti. Şimdi daha fazla ilerlemeden önce, bu size kilisenizden aldığımız herhangi bir kutsal metinden tanıdık geliyor mu? Bakmanız için her yerde var. Armageddon'un, kıyametin, hattâ zor zamanların yaşanacağı yıllar 2000'li yıllardı. Filmlerinizin kaçısı Dünya'nın sonu olarak nükleer bir savaşı hedef aldı? Ve cevap: Birçoğu olurdu. Bu, insanlığın büyük bir kısmının bilincinden yayılan yaygın bir düşünce gibi görünüyor. Şimdi Dünya'nın sonu. Şimdi her şey değişiyor. Peki, haklısınız diyebilirsiniz. Ya size bunun eski bir dünyanın sonu olduğunu söylesem? Maya takvimi, ekinoksların bu presesyonunun tam ortasında, diyebiliriz ki, değiştirildi. 2012, 1994 ile 2030 arasındaki yıllardı. Bunlar değişim yıllarıydı. Şimdi, size kozmolojiyi verdim. Bunlar değişim yılları. 1994'ten itibaren buna girmek 5 yıl sürdü. 2030'da bundan çıkmak da 5 yıl sürecek. Buna girmek ve çıkmak derken, size verdiğim astronomik ölçümden bahsediyorum.

Bu kozmolojidir. Zamanlama metafizikten değil, Dünya'dan geliyor. Dünya'nın salınımlarıyla ölçülüyor. Bu aynı zamanda bilinçte beklenenlerle de ölçülüyor, Kadim toplulukların söyledikleriyle de. Bu, bir Kryon kitabının sayfalarından derlenmiş bir şey değil. Bu, ben buraya gelmeden çok önceydi. Sevgili dostlarım, size bu konuda yardımcı olmak, bunun ne olduğunu anlamanızı sağlamak için

buradayım. 2026 yılı, dikkatlice dinleyin, değişimin ardından gelen beş yılın ilk yılı. 2026, bu gezegenin şimdiye kadar gördüğünden tamamen farklı bir enerji taşıyor. Gezegenin, belki de bir Noel ağacının etrafında dönen ve hiçbir yere gitmeyen bir tren gibi sonsuz bir döngü içinde olduğunu söyleyebilirsiniz. Sadece ilerliyor ve sonra aynı rayda tekrar tekrar gidiyor. Ve tarihiniz de böyle oldu. Aslında bunu biliyorsunuz. Savaş üstüne savaş, aynı enerji. Bir savaş diğerine yol açıyor. Bazen aynı oyuncularla aynı savaş. Sadece ara veriyorlar ve devam ediyorlar. Bunu gördünüz. Bir insanın yapabileceği en işlevsiz şey, aynı şeyi tekrar tekrar denemek ve farklı sonuçlar beklemektir. Ve aniden o rayda bir şey görülüyor.

Eğer özgür iradenizle özel bir şey yaparsanız, o şeyi insanlık olarak algılayıp o raydan çıkabilirsiniz. Ve siz de yaptınız. Ekinoksların presesyonunun başlangıcı bunu gösterdi. Ben de bunun geleceğini gördüğüm için ona "tepeden aşağı yuvarlanan kar topu" adını verdim.

Her şey değişiyordu. Bu belki de bahsettiğim Indigo çocukların başlangıcıydı. Bütün bunlar yavaş bir bilinç değişimiydi. Bilinçle ilgili şeylerin yavaş gerçekleştiğini hatırlamanızı istiyorum. Gezegenin tamamı değişiyor. Anında ve otomatik olarak gerçekleşmiyorlar. Bazen bir neslin, diğer neslin sahip olduğu eski enerjiden kurtulması nesiller sürüyor. Bu

yeni bir bilgi değil. Bunu İncil'de bile gördünüz, Musa ve İsrailoğulları çölde 40 yıl yürüdüler, bütün bir nesil. Çünkü onları eski bir enerjiden alıp vaat edilen topraklara koyamazdınız. Musa da giremedi. Bu, bazı şeylerin değişmesinin ne kadar uzun sürdüğü hakkında size ne anlatıyor? Savaş burada. Bazılarınız "Ne sürpriz! Ne şok! Bunun olacağını hiç düşünmemiştik." diyor. Ve eğer bunu söylerseniz, size söylediklerimi kanıtlıyorsunuz. Bu, gezegende daha önce hiç görmediğiniz bir enerji. Size verebileceğim en büyük enerji, çözümlerin ve döngülerin kapanmasının ve belirsizliğin sona ermesinin enerjisi olurdu.

Bu, 5 yıllık bir dönemin başlangıcı. Sevgili dostlarım, bu savaşınız o kadar uzun sürmeyecek. Göreceksiniz. Ama

sonsuz dek sürecektir etkileri olacak. Belki de daha önce bunu yapmayacak ülkelerle yeni ittifaklar kurduğunuz ilk kez göreceksiniz. Şu anda yapılan şeyleri nasıl yapacağınız konusunda her zaman bir seçeneğiniz vardı. Belki de müzakereler veya ekonomik baskılarla zaman içinde bunları yapabiliirdiniz, bunu zaman gösterecek çünkü o günler geride kaldı. Ama şu anda olanlar insan yapımı, manevi değil. Değişiklikleri yapma özgürlüğünüz var. Ama bazı şeylere dikkat etmenizi istiyorum. Bu sürpriz bir savaş değil. Eğer sürpriz olsaydı, neden binlerce, belki de on binlerce mühimmat yığılıp buna hazırlanırdı? Sanki oyuncular bunun olacağını biliyordu. Belki de bundan kurtulup hiç olmasını sağlayabilirlerdi. Bu sizin sahip olduğunuz özgür seçimdi. Ama insanlar radikal bir şey yapmayı seçtiler. Ve işte burada savaşın sisi, keder, üzüntü, dehşet ve kalp kırıklığıyla birlikte.

Ama bir an için şuna bakın. Savaş ne zaman oldu? Tam da 2026'nın başında, size bu gezegenin şimdiye kadar göreceği en farklı enerji yılı olduğunu söylediğim yılda. Bu, değişimin başlangıcı. Belki de dinleyen ve eski ruhlarınıza inananlara, bunun



sizin için daha iyi yıllar olacağını, çünkü bilincinizin boyutsal olarak daha önce hiç olmadığı kadar çok insana yardım edebileceğiniz yerlere doğru hareket etmeye başladığı, yükseltilmiş bir zaman olduğunu söylemiştim. İşte mesele bu. Dinleyen ve bunun belki de değişimin başlangıcı ve sizin en iyi yılınız olduğunu anlayanlar. Gezegenden bahsetmiyordum. Bunu dinleyen, kendi içlerinde hisseden ve burada bir sebeple bulunduğunuzu anlayan eski ruhlardan bahsediyordum.

Ya gerçekten boyut değiştiriyorsanız? Ya gerçekten şefkatin ne olduğunu anlıyorsanız, dahası bunu artık sahaya uygulayabiliyorsanız, daha çok ihtiyacı olanlara gönderebiliyorsanız. Acıyı hafifletebiliyor, savaşı kısaltabiliyorsunuz. İşte bundan bahsediyoruz. Siz busunuz. İnsanlar her zaman çok sabırsız olmuştur, özellikle de geleceğini düşündükleri şeyler için. Tren bileti alırsınız, beklersiniz, beklersiniz ve tren zamanında gelir. Ya trenin bir programı olmasaydı, ama sonsuza dek geçerli bir biletiniz olsaydı ve trenin geleceğini bilseydiniz? Bekler miydiniz yoksa bileti bir kenara atıp, "Çok uzun sürdü" der miydiniz? İşte 30 yılı aşkın bir değişimden sonra, bunun üzerinden geçen ilk yıldayız ve daha ilk yılın

üçüncü ayındayız ve birçok ışık işçisi ayaklarını yere vurarak, "Bu nedir? Bize farklı olacağını söylemişsiniz." diyor.

Sevgili Kryon, biraz daha bilgelik sahibi ol. Bu işler ne kadar sürecek? Cevap: Her zaman istediğinizden daha uzun olmuştur. Ama yıldan yıla, asla görmeyi düşünmediğin şeyleri görüyorsunuz. İnsan bilincinde meydana gelen olayların çatlaklarına bak ve bu geze-



gendeki her annenin çocukları için gelecekte barış istemesi gibi şeyler isteyenleri görüyorsun. Hepsi için yiyecek ve eğitimde ilerleme yolu. Giderek daha fazla anne bu gezegen için ne istediklerini dile getiriyor. Ve şu anda gördüklerin, bunun bir sonucu. Savaş sisi, sen devam etmesini istediğin sürece devam eder. Ama sana şunu söyleyeceğim: Bu özel savaş bir değişimdir. Birçoğunun bu şekilde işleyeceğini hiç beklemediği bir değişim. Ve bu gerçekleşirken, bunu dinleyen her eski ruhların bir şeyi anlamasını istiyorum. Son aylarda, değişimden çıkarken yükseldiniz. Bu savaşı kısaltabilirsiniz. Merhametli davranış, zor durumda olanlara bakmak ve sorunun kendiliğinden çözülmesine değil, çözüldükten sonra huzura kavuştuklarında nasıl olacaklarına odaklanmak demektir. Onların tekrar güldüklerini, anladıklarını, huzur içinde yaşadıklarını görmek demektir.

Bu, şefkatli bir eylemdir. Çünkü yükselmiş bir ışık işçisi, bu şekilde düşünebilen biri, bu gezegenin gerçekliğini daha rahat, daha huzurlu bir yere itebilir. Bunu biliyor muydunuz?

Bu kanıtlandı. Alan bu, yapabileceğiniz şey bu, buraya gelme sebebiniz bu. Belki de 2026'da burada düşündüğünüz kadar iyi olmadığını söylemek için değil, çalışmak için geldiğinizi anlamak için buradasınız. Işık işçisi, şefkat anahtardır ve de nezalet ve korkusuzluk. Bu gezegende olup bitenlerin yepyeni olduğunu anlayın. Bunu hissedebilirsiniz.

Korku işte burada. Sonra ne olacak? Ve bunu dizginleyebilirsiniz. Şu anda bunu izleyen herkes, kalplerinize inerek, sıkıntı içindekilerin sıkıntından kurtulduğunu görsün. Onlara nedenini veya nasıl sonuçlanacağını söylemeyin. Siyasi olmayın. Sadece barışı ve güzelliği, belki de ülkeler arasında yıllarca barış içinde yaşadıklarında, ortaya çıkabilecek nezaketi görün. Bu gelecek ve siz onu yaşıyorsunuz. Buraya geldiğimizde size her şeyi anlattık. Değişim gerçekleşirken size süreci anlattık ve sonra size çok açık bir şekilde kim olduğunuzu gösterdik. Işık işçileri, şefkate birleşin. Bunu sahaya koyun ki gezegendeki herkes tarafından hissedilebilsin. Şu anda şefkat konusunda devlersiniz. Bu gezegende fark yaratacak olanlar sizsiniz. Ve bu politik değil. Bu, ruhunuzun yükselişi, tanrısal kısmının bir parçası. Bu din değil. Bu hepinizin, her birinizin şu anda fark yaratabileceği maneviyat. Hangi doktrine inanıyor olursanız olun, bu içseldir. Bu doğuştandır. Bu zamanda burada doğmuş bir ruhun doğasıyla gelir. Ve şimdi nedenini biliyorsunuz. Çalışmaya başlama zamanı, eski ruhlar. Hepinize olan sevgimden ağlıyorum. Ve öyle de oldu.

(* ABD'nin güneybatısında, özellikle Arizona'da yaşayan, kökenleri M.Ö. 700'lere dayanan yerli bir Pueblo Kızılderili halkıdır. Dördüncü Dünya'nın son zamanlarında olduklarına inanırlar ve bu süreçte doğa ile yeniden barışık olunması gerektiğini savunurlar.



